

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • AUGUSTUS 2013

Liahona

**De kanalen van
openbaring
openstellen, p. 24**

**Leerkrachten, één vraag
kan alles veranderen, p. 36**

**Hoe het seminarie mijn
leven heeft veranderd, p. 54**

**Plaatjes- en tekstenkaarten
om uit te knippen, p. 65**

*'Alle dingen
wijzen erop
dat er een
God is; ja, zelfs
de aarde, en
alle dingen op
het oppervlak
daarvan, ja, en
haar beweging,
ja, en ook alle
planeten die
zich bewegen
in hun vaste
orde, getuigen
dat er een
oppermachtige
Schepper is.'*

Alma 30:44

Een gigantisch nieuw
sterrencluster, NGC 3603,
in melkwegspiraalarm
Carina.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Herken, herinner en bedank**
President Henry B. Eyring

- 7 Huisbezoekboodschap: Welzijnszorg**

HOOFDARTIKELN

- 16 Gehoorzaamheid: Het kenmerk van geloof**
Ouderling F. Michael Watson.
Zou u zes dagen lopen om het evangelie te horen?

- 20 Het evangelie als toevluchtsoord**
Matthew D. Flitton
Leden in Nairobi (Kenia) vertellen hoe het evangelie een toevluchtsoord voor hen is geworden.

- 24 Op zijn eigen tijd en wijze**
Ouderling Dallin H. Oaks
Als we toegewijd aan het evangelie zijn, kunnen we voortdurende openbaring verwachten wanneer onze wijze, liefdevolle Heer ons die wil geven.

- 30 De weg naar openbaring van een leidinggevende**
Richard M. Romney
Door deze vier beginselen kunnen leidinggevers in de priesterschap en hulporganisaties met openbaring te werk gaan.

- 34 Schriftstudie voor de kracht van het gezin**
Lori Fuller
Drie ideeën om uw persoonlijke en gezinsstudie zinvoller te maken.

- 36 Goede vragen, goede discussies**
Jack Lyon
De juiste soorten vragen kunnen een discussie op gang brengen, waardoor uw klas met meer begrip en een sterker getuigenis gezegend wordt.

RUBRIEKEN

- 8 Notities aprilconferentie**
11 Onderwijs uit Voor de kracht van de jeugd: Nette taal
12 Ons gezin, ons thuis: Alles draait om timing
Joshua J. Perkey
14 Kerknieuws
40 Onder heiligen der laatste dagen
80 Tot we elkaar weerzien: Genade voor de moedereend en mij
Rosie Kaufman

OMSLAG

Voorkant: Foto Frans Lemmens.
Achterkant: Illustratie Michael Gibbs.
Binnenzijde vooromslag: Foto NASA, ESA en de Hubble Heritage/DOD.

44 Voorwaarts gaan in geloof

Deze raad van hedendaagse profeten kan ons tot leidraad zijn als we niet weten hoe we verder moeten.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: Blijf op de route.

48 Vier woorden tot leidraad

President Thomas S. Monson
Beslis net als president Monson om te luisteren, te leren, te werken en lief te hebben.

51 Poster: Help een handje

52 Vraag en antwoord

Hoe kan ik 'op heilige plaatsen staan' als er zoveel onheilige dingen om me heen zijn, zoals op school?

54 Getuigenis door het seminarie

Karla Brigante
Door het seminarie heb ik een getuigenis van het evangelie gekregen, maar hoe kan ik ervoor zorgen dat mijn vader er een krijgt?

56 Waarom een tempelhuwelijk?

Waarom zouden we ons zo uitgebreid op een tempelhuwelijk moeten voorbereiden als nu het hele idee van het huwelijk aan het afbrokkelen is?

59 Ervoor kiezen om niet te roddelen

Brett Schachterle
Het zou heel makkelijk zijn om de acteurs belachelijk te maken waar iedereen bij was.

60 Voor de kracht van de jeugd: Dan 'spreken' wij dat na

Larry M. Gibson
Taal leren gebruiken waar ons discipelschap uit blijkt.

62 Werk, dienstbetoon en geestelijke zelfredzaamheid

Ouderling Per G. Malm
Wat ik van metselen in Zweden over hard werken en getuigenis heb geleerd.

64 Bijzondere getuige: Waarom is het belangrijk om niet jaloers te zijn?

Ouderling Jeffrey R. Holland

65 Tekstenkaarten

Herinner jezelf er met deze teksten aan hoeveel je hemelse Vader van je houdt.

67 Loslopende alpaca's!

Romney P.

Toen de alpaca's waren ontsnapt, had ik hulp uit de hemel nodig om ze allemaal te vangen.

68 Op de route: Nauwop verkennen

Jennifer Maddy

70 Jeugdwerk thuis: Mijn hemelse Vader hoort en beantwoordt mijn gebeden.

72 Hoi! Ik ben Will uit Taiwan

Maak kennis met Will en zijn broer Allen, en kom meer over Taiwan te weten.

74 Ons prikbord

75 Ons antwoord

Tatiana Agüero

Ik bleef voor mijn vader bidden dat hij een getuigenis zou krijgen. Hoe kon ik hem laten inzien wat de waarheid was?

76 Voor jonge kinderen

79 Goed idee

81 Portret van een profeet: Heber J. Grant

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2013 Vol. 113 No. 8. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Enkele voorbeelden:

FOTO-ILLUSTRATIE CODY BELL © IRI

‘Ervoor kiezen om niet te roddelen’, p. 59: Overweeg om het gedeelte over taalgebruik te lezen in *Voor de kracht van de jeugd* (p. 20). Bespreek hoe je kunt bepalen of het de moeite waard is om iets verder te vertellen. De volgende vragen kunnen daarbij aan bod komen: Is het waar? Is het nodig om dit verder te vertellen? Zou het aardig zijn om het verder te vertellen? U kunt als activiteit de naam van ieder gezinslid bovenaan een vel papier schrijven. Geef de vellen papier daarna door en laat de gezinsleden opschrijven wat ze in elkaar waarderen en fijn vinden.

‘Loslopende alpaca’s!’ p. 67, **‘Mijn hemelse Vader hoort en beantwoordt**

mijn gebeden’, p. 70 en **‘Ons antwoord’,** p. 75: Neem deze verhalen nog eens door en bespreek enkele redenen waarom we bidden. Als de Geest u daartoe aanzet, kunt u vertellen wat u zelf hebt meegemaakt met bidden. Hebt u hulp ontvangen, net als Romney? Hebt u ooit de waarheid willen weten, zoals Tatiana? Na het voorlezen van de verhalen kunt u enkele teksten over het gebed bespreken, zoals 2 Nephi 32:8–9 en Leer en Verbonden 10:5. Vraag de gezinsleden zich ten doel te stellen om hun persoonlijke gebeden te verbeteren. U kunt met een lied over het gebed afsluiten, zoals ‘O zoete ure van gebed’ (*Lofzang* 98).

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staat in veel talen op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Boek van Mormon, 54, 75

Dagboeken, 4, 6

Dankbaarheid, 4, 6

Gebed, 41, 52, 70, 75

Geloof, 44, 47, 76

Getuigenis, 54, 75

Gezin, 34, 48, 52, 56

Grant, Heber J., 81

Heilige Geest, 4, 24, 30, 48, 75

Huisonderwijs, 44

Huwelijk, 12, 56

Jaloezie, 64

Jezus Christus, 48, 54, 76

Kerkgeschiedenis, 68

Kerkroepingen, 30

Keuzevrijheid, 44, 52

Liefde, 48

Normen, 20, 52, 59, 60

Onderwijs, 36

Openbaring, 24, 30, 44

Schriftstudie, 34, 36, 48, 52, 54, 65

Seminarie, 52, 54

Taal, 59, 60

Tempelwerk, 12, 56

Timing, 12, 24

Verleiding, 43, 52

Vrede, 20

Welzijnszorg, 7

Werken, 48, 51, 62

Zendingswerk, 12, 20, 44, 70, 75

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

HERKEN, HERINNER EN bedank

God vraagt ons om Hem voor de zegeningen te bedanken die we van Hem ontvangen. Onze dankgebeden kunnen een automatisme worden. We herhalen vaak dezelfde woorden, maar uiten onze dankbaarheid niet met hart en ziel tegenover God. We moeten ‘volgens de Geest danken’ (LV 46:32), zodat we echt dankbaar voor Gods gaven kunnen zijn.

Hoe kunnen we ons ook maar een gedeelte van Gods gaven herinneren? De apostel Johannes schreef op wat de Heiland leerde over de gave van herinnering die door de Heilige Geest komt: ‘Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb’ (HSV, Johannes 14:26).

De Heilige Geest brengt ons in herinnering wat God ons geleerd heeft. Een van de manieren waarop God ons iets leert, is door middel van zijn zegeningen. Dus als wij ervoor kiezen om geloof te oefenen, brengt de Heilige Geest ons Gods welwillende gaven in herinnering.

U kunt dat vandaag nog door uw gebed toetsen. U kunt het gebod naleven: ‘Gij zult de Heer, uw God, in alle dingen danken’ (LV 59:7).

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd dat u daar in uw gebeden tijd voor hebt. Hij heeft gezegd: ‘De profeet Joseph heeft ooit gezegd dat ondankbaarheid een van de grootste zonden van de

heiligen der laatste dagen is. Ik neem aan dat de meesten van ons dat niet als een grote zonde beschouwen. Wij hebben de neiging om tijdens onze gebeden en smeekbeden tot de Heer om meer zegeningen te vragen. Maar soms denk ik dat we meer van onze gebeden aan dankbaarheid moeten wijden voor alle zegeningen die we al hebben ontvangen. We hebben erg veel gekregen.’¹

U kunt de gave van de Heilige Geest vandaag nog voelen. U kunt uw persoonlijke gebed beginnen met dankzegging. U kunt beginnen met uw zegeningen te tellen en dan even te zwijgen. Als u geloof oefent, merkt u dat de Heilige Geest ervoor zorgt dat herinneringen aan andere zegeningen uw gedachten instromen. Als u uw dankbaarheid voor al die zegeningen uit, duurt uw gebed wellicht iets langer dan gewoonlijk. De herinneringen en de dankbaarheid komen dan vanzelf.

U kunt hetzelfde proberen als u in uw dagboek schrijft. De Heilige Geest heeft mensen daar al vanaf het begin der tijden mee geholpen. U weet vast nog wel dat er in het boek Mozes staat: ‘En er werd een gedenboek bijgehouden, waarin geschreven werd in de taal van Adam, want het werd gegeven aan allen die God aanriepen om te schrijven door de geest van inspiratie’ (Mozes 6:5).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft dat geïnspireerde schrijfproces als volgt beschreven: ‘Zij

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

In deze boodschap vraagt president Eyring ons om de welwillende gaven van onze hemelse Vader indachtig te zijn. Bespreek met degenen die u onderwijst hoe we door gebed en dankbaarheid Gods hand beter in ons leven kunnen herkennen. Overweeg om in gebed te knielen met wie u onderwijst en voor te stellen dat degene die het gebed uitspreekt alleen maar dankbaarheid uit.

U kunt ook het belang van dankbaarheid bestuderen door, naast de verzen die president Eyring noemde, ook deze verzen te lezen: Psalmen 100; Mosiah 2:19–22; Alma 26:8; 34:38; Leer en Verbonden 59:21; 78:19; 136:28.

die een gedenkboek bijhouden, zijn eerder geneigd om de Heer in hun dagelijkse leven te gedenken. Een dagboek is een manier om onze zegeningen te tellen en om een verslag van deze zegeningen voor onze nakomelingen achter te laten.’²

U kunt zich tijdens het schrijven afvragen: ‘Hoe heeft God mij en mijn dierbaren vandaag gezegend?’ Als u dat vaak genoeg doet en geloof hebt, zult u merken dat u zich uw zegeningen herinnert. En soms herinnert u zich dan dingen die u die dag hebt ontvangen, maar die

u niet zijn opgevallen. Maar dan weet u dat het de hand van God in uw leven was.

Ik bid dat wij voortdurend proberen om in geloof te herkennen, te herinneren en te bedanken voor wat onze hemelse Vader en de Heiland hebben gedaan, en nog steeds doen, om ervoor te zorgen dat wij bij Hen terug kunnen komen. ■

NOTEN

1. Ezra Taft Benson, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), p. 199.
2. Spencer W. Kimball, ‘Listen to the Prophets’, *Ensign*, mei 1978, p. 77.

Inventariseer

President Eyring haalt de volgende uitspraak van president Spencer W. Kimball (1895–1985) aan: ‘Een dagboek is een manier om onze zegeningen te tellen en om een verslag van deze zegeningen voor onze nakomelingen achter te laten.’ In de algemene oktoberconferentie van 2012 gaf president Thomas S. Monson zijn getuigenis van in je dagboek schrijven. Hij vertelde iets dat hij zelf had meegemaakt, namelijk: ‘Mijn dagboek,

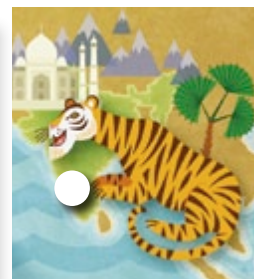
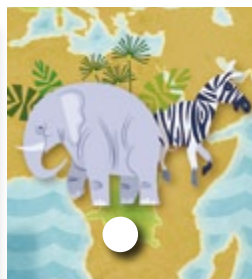
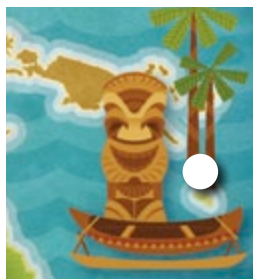
dat ik al die jaren heb bijgehouden, heeft mij geholpen met enkele details die ik anders zeer waarschijnlijk niet had kunnen navertellen.’ Hij heeft ons aangeraden om ons ‘leven te inventariseren en vooral [te] kijken naar de zegeningen, groot en klein’ die we hebben ontvangen. (‘Denk aan uw zegeningen’, *Liahona*, november 2012, p. 86.) Volg de raad van deze profeten op door je ten doel te stellen om in je dagboek te schrijven.

KINDEREN

Verschillende manieren om dankjewel te zeggen

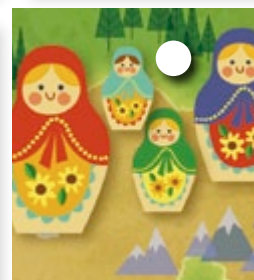
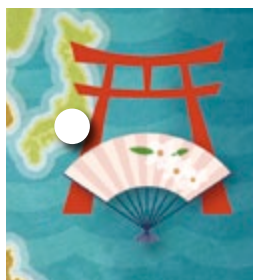
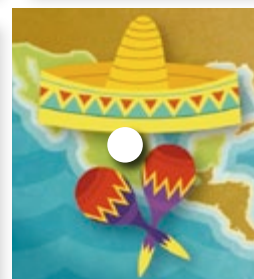
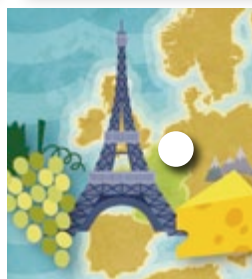
*Als 't avond wordt, zie je in ieder land
hoe de kind'ren bidden net als hier,
danken hun Vader op hun eigen manier.'*
(‘Kinderen overal ter wereld’, *Kinderliedjes*, pp. 4–5.)

Zoek op welke manieren van dankjewel zeggen in verschillende talen horen bij de werelddelen waar die talen vandaan komen. Sommige van deze talen worden in meer dan één land gesproken!

1. gracias (Spaans)
2. malo (Tongaans)
3. thank you (Engels)
4. shoekriyaa (Hindi)

5. spasiba (Russisch)
6. arigatō (Japans)
7. asante (Swahili)
8. merci (Frans)

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven. Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Welzijnszorg

De doelen van de kerkelijke welzijnszorg zijn de leden te helpen om zelfredzaam te worden, voor de armen en behoeftigen te zorgen, en diensten te verlenen. Welzijnszorg staat centraal in het werk van de ZHV. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd:

‘De Heer heeft vanaf het begin gezorgd dat zijn discipelen hulp kunnen verlenen. Hij laat zijn kinderen hun tijd, middelen en zichzelf toewijden om samen met Hem anderen van dienst te zijn. [...]’

‘Hij heeft ons uitgenodigd en opgedragen om aan zijn werk deel te nemen en mensen in nood te helpen. Wij sluiten een verbond om dat te doen in de wateren van de doop en in de heilige tempels van God. Wij hernieuwen dat verbond op zondag wanneer we aan het avondmaal deelnemen.’¹

Plaatselijke leidinggevendenden helpen onder leiding van de bisschop of gemeentepresident mee aan

geestelijke en materiële welzijnszorg. Dienstbetoon begint vaak met huisbezoeksters die ernaar streven om door inspiratie te weten te komen hoe ze in de behoeften van de zusters die ze bezoeken kunnen voorzien.

Uit de Schriften

Lucas 10:25–37; Jakobus 1:27; Mosiah 4:26; 18:8–11; Leer en Verbonden 104:18

NOTEN

1. Henry B. Eyring, ‘Mogelijkheden tot goed doen’, *Liahona*, mei 2011, p. 22.
2. Joseph Smith. In *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 71.
3. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 71.

Geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

Op 9 juni 1842 gaf de profeet Joseph Smith de zusters in de ZHV de opdracht om ‘de armen te helpen’ en ‘zielen te redden’² Deze doelen staan nog steeds centraal in de ZHV en worden in ons motto aangehaald: ‘De liefde vergaat nimmermeer’ (1 Korintiërs 13:8).

Onze vijfde algemeen ZHV-presidente, Emmeline B. Wells, bracht in 1913 met haar raadgeefsters dit motto uit als een herinnering aan onze fundamentele beginselen: ‘Wij verklaren dat het ons doel is [...] om vast [te] houden aan de geïnspireerde leringen van de profeet Joseph Smith, toen hij het plan openbaarde waardoor de vrouwen, op aanwijzing van de priesterschap, konden worden ondergebracht in een geschikte organisatie om de zieken te verzorgen, de behoeftigen te helpen, de bejaarden te vertroosten, de onvoorzichtigen te waarschuwen en de wezen te steunen.’³

Tegenwoordig bereikt de ZHV de hele wereld en betonen zusters anderen naastenliefde, de reine liefde van Christus (zie Moroni 7:46–47).

Wat kan ik doen?

1. Hoe bereid ik me voor om in geestelijk en materieel opzicht voor mezelf en mijn gezin te zorgen?
2. Hoe kan ik het voorbeeld van de Heiland volgen door in de behoeften van de mij toegewezene zusters te voorzien?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2013

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Dit artikel — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kan u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2013 nader te bestuderen en toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

De oprechten van hart onderwijzen

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

In 1955 werd ik officier in de Amerikaanse luchtmacht. Mijn bisschop had mij vlak voordat ik naar mijn eerste standplaats in Albuquerque in New Mexico ging een zegen gegeven.

In die zegen had hij gezegd dat mijn tijd in de luchtmacht een tijd voor zendingswerk zou zijn. Ik ging op mijn eerste zondag naar de gemeente Albuquerque 1. Er kwam iemand naar mij toe, die zich voorstelde als de districts-president en mij liet weten dat hij mij ging roepen als districtszendeling.

Ik zei tegen hem dat ik daar maar een paar weken zou zijn om opgeleid te worden en daarna ergens in de wereld een andere standplaats zou krijgen. Hij zei: 'Daar weet ik niets van, maar we worden verondersteld u te roepen om te dienen.' Middenin mijn militaire opleiding werd ik toevallig, zo leek het, uit honderden officieren in opleiding gepikt om op het hoofdkwartier de plek in te nemen van een officier die onverwachts was overleden.

Vandaar dat ik daar twee jaar in mijn functie van districtszendeling

werkzaam was. Bijna elke avond en alle weekenden gaf ik les in het evangelie van Jezus Christus aan mensen die de leden voor ons vonden.

Mijn collega's en ik deden gemiddeld 40 uur per maand zendingswerk zonder dat we ook maar een keer langs de deuren hoefden om onderzoekers te vinden. De leden hielden ons zo bezig dat we vaak twee gezinnen op één avond les gaven. Ik zag met eigen ogen de invloed en zegen in de vaak herhaalde oproep van de profeten dat ieder lid een zendeling is.

Op mijn laatste zondag in Albuquerque werd de eerste ring in die stad gesticht. Er staat nu een heilige tempel daar, een huis des Heren, in een stad waar we eens in één kerkgebouw met heiligen vergaderden, die wilden dat we hun vrienden les gaven om de kracht van de Geest te voelen. Die vrienden vonden een welkom thuis in de ware kerk van de Heer.

Uit *'We zijn één'*, *Liahona*, mei 2013, pp. 62–63.

HET ALGEMEEN ZENDINGSFONDS

In de algemene aprilconferentie 2013 sprak president Thomas S. Monson over de geweldige en inspirerende reactie van jonge mensen op het vervullen van een zending. Hij zei: 'Om dit zendelingenleger in stand te helpen houden, en omdat veel van onze zendelingen van eenvoudige afkomst zijn, nodigen wij u uit om zo mogelijk gul bij te dragen aan het algemeen zendingsfonds van de kerk.'

President Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, mei 2013, p. 5.

DENKVRAGEN

- In welke opzichten bent u gezegend door de zending die u hebt vervuld of het zendingswerk van anderen?
- Waarom denkt u dat de profeten willen dat het evangelie in de hele wereld wordt verkondigd?
- Hoe kunt u de leden uit uw wijk die niet meer actief zijn het getuigenis van de Geest helpen voelen?

Overweeg hierover te schrijven in uw dagboek of het met anderen te bespreken.

Aanvullende bronnen over dit onderwerp: *Evangeliebeginselen* (2009), 'Zendingswerk', pp. 201–206; 'Missionary Work', in *Teachings* en vervolgens *Gospel Topics* op LDS.org; Jeffrey R. Holland, 'Moedig doen wij mee', *Liahona*, november 2011, pp. 44–46.

PROFETISCHE WOORDEN INZAKE ABSOLUTE NORMEN

'God openbaart aan zijn profeten dat er absolute normen zijn. Zonde is altijd zonde. Ongehoorzaamheid aan Gods geboden berooft ons altijd van zijn zegeningen. De maatschappij verandert in hoog tempo, maar God, zijn geboden en beloofde zegeningen veranderen niet. [...] Het is niet aan ons om te bepalen welke geboden wij willen onderhouden, maar we dienen alle geboden van God serieus nemen. We moeten stevig en standvastig blijven en het volste vertrouwen hebben in de beginselvastheid en beloften van de Heer.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid', *Liahona*, mei 2013, p. 88.

ZENDINGSUITNODIGING: LAAT JE MEEVOEREN OP DE GOLF

- 'Jullie, tieners, omarmen je nieuwe leerplan en onderrichten elkaar in de leer van Jezus Christus. Dit is je tijd om je voor te bereiden op het onderrichten van andere mensen in de goedheid Gods.'
- 'Jongemannen en jonge vrouwen, wat jullie leren is erg belangrijk. [...] Wij moedigen je aan om je in te schrijven in de onderwijsinstelling van je keuze vóórdat je op zending gaat.'
- 'U, ouders, leerkrachten en anderen, laat u op de golf meevoeren als u onze opkomende generatie voorbereidt om zo te leven dat ze een zending waardig zijn. Intussen trekt uw voorbeeldige leven de aandacht van uw vrienden en burens.'
- 'U, volwassenen, kunt u laten meevoeren op de golf door toekomstige zendelingen te helpen met hun geestelijke, fysieke en financiële voorbereiding.'
- 'U, oudere echtparen, maakt plannen voor de dag waarop u op zending kunt gaan.'
- 'Ringpresidenten en bisschoppen [...] dragen de sleutels van verantwoordelijkheid voor het zendingswerk in hun unit.'
- 'U, als de zendingsleider van de wijk, bent in dit heilige werk om Gods kinderen te redden de schakel tussen de leden en de zendelingen in de wijk.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Laat u meevoeren op de golf', *Liahona*, mei 2013, pp. 45, 46.

VUL DE OPEN PLEK IN

1. 'De duisternis overwint het _____ van Christus niet' (Dieter F. Uchtdorf, 'De hoop op Gods licht', *Liahona*, mei 2013, p. 77).
2. 'De kerk is een _____ waar de volgelingen van Christus vrede vinden' (Quentin L. Cook, 'Innerlijke vrede: de beloning voor rechtschapenheid', *Liahona*, mei 2013, p. 34).
3. 'Wij die een lichaam bezitten, hebben _____ over hen die dat niet bezitten' (Boyd K. Packer, 'Deze dingen weet ik', *Liahona*, mei 2013, p. 8).
4. 'Als we afzien van toewijding en trouw aan onze _____, halen we de lijm weg die onze maatschappij bij elkaar houdt' (L. Tom Perry, 'Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid', *Liahona*, mei 2013, p. 87).
5. 'Als u geen voltijdzending met een naamplaatje op uw jas bent, is het nu de tijd om er eentje op uw _____ te schilderen' (Neil L. Andersen, 'Het is een wonder', *Liahona*, mei 2013, p. 78).

Antwoorden: 1. licht; 2. toevluchtsoord; 3. macht; 4. huwelijkspartner; 5. hart.

MAAK VERSTANDIG GEBRUIK VAN TECHNOLOGIE

- 'Een groep jongeren in Boston begon met verschillende blogs om het evangelie uit te dragen. Daardoor kwamen verschillende mensen online met de kerk in aanraking, waarna de gesprekken met de zendelingen volgden. Een van [de bloggers] zei: "Dit is geen zendingswerk. Dit is zendingspret."¹
- 'Hoe zou het zijn als we iedere dag wat tijd namen om de apparaten uit te zetten en elkaar meer aandacht te geven? Zet gewoon alles uit.'²
- 'Markeer belangrijke Schriftteksten op je apparaat en raadpleeg die regelmatig. [...] Dan kennen jullie al snel honderden passages uit het hoofd. Die passages zouden een krachtige bron van inspiratie en leiding door de Heilige Geest betekenen in tijden van nood.'³

NOTEN

1. Neil L. Andersen, 'Het is een wonder', *Liahona*, mei 2013, p. 79.
2. Rosemary M. Wixom, 'Onze woorden', *Liahona*, mei 2013, p. 82.
3. Richard G. Scott, 'Vrede thuis', *Liahona*, mei 2013, p. 30.

FOTO-ILLUSTRATIE DENISE REMEE BIRD

DE ARMEN EN BEHOEFTEGEN HELPEN

'Met geldmiddelen bijgedragen door gulle leden stuurt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voedsel, kleding en andere levensbehoeften over de hele wereld om het lijden van volwassenen en kinderen overal te verlichten. Die humanitaire bijdragen, die de afgelopen tien jaar in de honderden miljoenen liepen, worden gedaan zonder godsdienst, ras of nationaliteit in aanmerking te nemen. [...] De afgelopen vijftien jaar hebben we bijna dertig miljoen mensen in 179 landen geholpen.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Volgelingen van Christus', *Liahona*, mei 2013, p. 98.

Om de conferentietoespraken te lezen, ernaar te kijken of te luisteren, gaat u naar **conference.lds.org**.

NETTE TAAL

We kunnen met onze woorden van Christus getuigen, mensen troosten, vrienden complimenteren of onze liefde voor familieleden uitspreken. Maar we kunnen met onze woorden ook emotionele schade aanrichten, roddelen, vloeken en anderen kleineren. Als u uw kinderen aanleert om nette taal te gebruiken, heerst er bij u thuis een geest van vrede en bemoediging. In de uitgave van deze maand, op pp. 60–61, bespreekt Larry M. Gibson van het algemeen jongevrouwenpresidium hoe belangrijk het is om gepaste taal te gebruiken:

‘We denken aan wat we in ons hart voelen, en we spreken over datgene waar we aan denken. Daarom weer spiegelen onze woorden wat we in ons hart voelen en wie we werkelijk zijn. [...]

‘Ieder van ons kan *altijd* met de aanwezigheid van de Geest worden gezegend, zoals dat bij deelname aan het avondmaal op de sabbatdag beloofd wordt. Het hangt van ons af — van hoe wij handelen, wat wij doen, en ja, zelfs van wat wij zeggen.’

Suggesties voor lesgeven aan jongeren

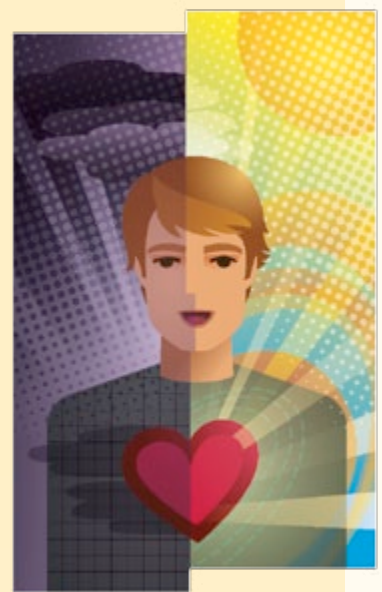
- U kunt het gedeelte over taalgebruik lezen in *Voor de kracht van de jeugd* (pp. 20–21).

Bespreek wat je kunt doen als anderen om je heen ongepaste taal uitslaan.

- Lees het artikel van broeder Gibson op pp. 60–61. Stel naar aanleiding van dit artikel doelen om elkaar te helpen nette taal te gebruiken.
- Bestudeer en bespreek de teksten die aan de rechterkant staan.
- Lees ‘Ervoor kiezen om niet te roddelen’ op p. 59 van deze uitgave en bespreek de gevaren van roddel. Bespreek waarom mensen roddelen en hoe we het kunnen vermijden.
- Bekijk video’s en lees artikelen voor jongeren over de kracht van taalgebruik. Ga naar youth.lds.org en klik op de tab ‘For the Strength of Youth’ [Voor de kracht van de jeugd]. Klik op ‘Language’ [taalgebruik]. Aan de rechterkant staat een gedeelte dat ‘Related’ [gerelateerd] heet. Daar staan video’s, zoals ‘No Cussing Club’ [de niet-vloeken-club] en artikelen voor jongeren over anderen niet neerhalen.

Suggesties voor lesgeven aan kinderen

- ‘Onze woorden’ (Rosemary M. Wixom, *Liahona*, mei 2013,

TEKSTEN OVER TAALGEBRUIK

Psalmen 34:13–14

Spreuken 10:11

Jesaja 50:4

Matteüs 15:11

Efeziërs 4:29, 31

2 Nephi 32:2–3; 33:1

Leer en Verbonden 20:54; 52:16; 100:5–6; 136:23

p. 81); ‘Die woorden’ (*Liahona*, december 2011, p. 60); of ‘Een zacht antwoord’ (*Liahona*, juni 2011, p. 70). Bespreek hoe we ons voelen als we aardige dingen tegen elkaar zeggen.

- Bespreek wat je thuis niet mag zeggen. Stel doelen om vaker ‘alsjeblief’ en ‘dankjewel’ te zeggen en complimenten te geven.
- Vertel dat iedereen gelukkiger is als we aardige dingen tegen elkaar zeggen. Zing ‘Ik wil zo graag lief zijn’ (*Kinderliedjes* p. 83) of een ander liedje over vriendelijkheid. ■

ALLES DRAAIT OM TIMING

Hoe een mooi liefdesverhaal op verrassende wijze uiteindelijk in de tempel afliep.

Joshua J. Perkey

Kerkelijke tijdschriften

Diep in gedachten staart Vinca Gilman naar het bos achter haar huis in Alaska. Ze denkt vol liefde aan haar reeds lang overleden echtgenoot. Ward Kepler Gilman was een sterke, opvallende man, veteraan uit de Tweede Wereldoorlog, dokter en een trouwe echtgenoot. Maar pas na een reis van geloof en een nieuwe kans in het evangelie werden Vinca en Ward voor eeuwig verenigd.

Het verhaal van Vinca Helen Gilman begint in Denemarken. Ze is geboren in Vordingborg, een dorp op hetzelfde eiland als Kopenhagen. Ze is in een gezin geboren met zeven kinderen, waaronder drie geadopteerde jongens.

Toen brak de Tweede Wereldoorlog uit. Door Gods genade overleefden haar ouders en zij de holocaust en drie jaar concentratiekampen, een belevenis die ze nu liever vergeet.

Na de oorlog bouwde haar familie een nieuw leven op. Op een dag verbleven Vinca en haar ouders in een zomerhut in Aarhus (Jutland, Denemarken). Daar kwamen ze toevallig een tweetal zendelingen tegen die naar een verblijfplaats zochten. De

jonge mannen waren zó vriendelijk dat Vinca's ouders hen pension aanboden in hun logeerkamer.

'Ik ging even met ze naar de kerk,' weet Vinca nog, 'maar mijn familie had het helemaal niet zo op godsdienst. Mijn vader was van joodse afkomst en mijn moeder was lutherse, maar we waren niet godsdienstig opgevoed. En toen moest ik terug naar school.'

Later brachten de zendelingen haar een kort bezoek in Kopenhagen. Hoewel Vinca het fijn vond dat ze langskwamen, was ze nog niet klaar om het evangelie te aanvaarden.

'Rond 1950 verhuisde ik naar Salt Lake City', zegt Vinca. 'Ik was verpleegster, maar ik had een nieuwe vergunning voor beroepsuitoefening nodig.'

Door de verhuizing leerde ze beter Engels spreken. Ook kwam ze meer over de kerk te weten. Ze woonde in het Beehive House en werkte in een artspraktijk aan de overkant van de straat. Ook speelde ze cello in de Utah Symphony en sloot ze een aantal hechte vriendschappen.

'Ik ging ook met ze naar de kerk. En elke dag liep ik tijdens de lunchpauze over Temple Square. Maar ik dacht nog steeds dat je zelf kon

kiezen of je wel of niet een godsdienst wilde aanhangen.'

Na twee jaar in Salt Lake City te hebben gewoond, verhuisde Vinca naar Sacramento (Californië). Daar woonde ze korte tijd bij de familie van een van de zendelingen die haar in Denemarken had onderwezen. Toen ze als operatieverpleegkundige genoeg geld had verdiend om voor zichzelf te zorgen, ging ze op zichzelf wonen. Ze ging met de zending daten en uiteindelijk verloofden ze zich.

'Het ging niet', weet Vinca nog. En toen ze hun verloving afbraken, ging ze verder met haar leven en raakte ze het contact met leden van de kerk kwijt.

Niet lang daarna ontmoette Vinca Ward, een tandarts en kaakchirurg die geboren en getogen was in Sacramento. Het was een sterke, knappe man die tijdens de oorlog marineofficier was geweest. Hoewel hij elf jaar ouder was, werd Vinca smoorverliefd op hem. In 1954 traden ze in het huwelijk.

Ze kochten een huis niet ver van zijn praktijk. Ook al konden ze geen kinderen krijgen, toch hadden ze een

fijn, liefdevol huwelijk. Ze werkten, reisden en schilderden, en Vinca bleef muziek maken. Het leven ging jarenlang goed.

Ward overleed in 1985. Vinca bleef tot 1999 in hun huis wonen, maar begon daarna de aandring te voelen om te verhuizen. Haar huis was groot, ruimer dan ze nodig had, en dus wilde ze wat anders. Ze ontdekte een dorpie waar ze zich thuisvoelde: Haines (Alaska). Daar ging ze met pensioen. En dat zou het einde van het verhaal zijn geweest als de zendelingen niet in 2006 bij haar hadden aangeklopt.

Na al die kansen en jaren was de timing nu goed.

‘Ik wist niet veel van godsdienst af,’ zegt Vinca, ‘maar ik wist wel dingen waardoor er vragen in me opkwamen, dingen die me hadden teleurgesteld of die vreemd leken.

‘Toen ik dit evangelie ontdekte, viel alles op zijn plaats: het heilsplan, wat

er van ons verwacht wordt, de gedane beloften, het Boek van Mormon. Ik ben vooral blij met de kerkleer over tempelwerk voor de overledenen die niet in aanraking met het evangelie zijn gekomen. Ik voelde me er prettig bij. Ik kon het aanvaarden omdat het duidelijk en helder was, alsof ik thuiskwam.

‘Eindelijk deed ik dan wat ik lang geleden al had moeten doen. Ik weet niet waarom ik er zo lang over heb gedaan. Ik heb veel fijne mensen ontmoet. Ze hebben allemaal bijgedragen aan mijn beslissing om lid van de kerk te worden. Het duurde jaren, maar me laten dopen was het beste dat ik ooit heb gedaan.’

Vinca liet zich op 14 oktober 2006 dopen — op de verjaardag van haar man. Een jaar later ging ze al voor het eerst naar de tempel en liet ze zich (plaatsvervangend) voor tijd en eeuwigheid aan Ward verzegelen. Vinca

vond haar tempelbezoek en verzegeling aan de liefde van haar leven ‘ongelooflijk en schitterend.’

Nu Vinca deze hemelse zegening heeft ontvangen door aan haar dierbare man te zijn verzegeld, wil ze graag dat haar familieleden ook tempelzegeningen krijgen. Hoewel ze 86 jaar is en haar nieren er slecht aan toe zijn, is ze gemotiveerd.

‘Ik hoop dat mijn man en zijn ouders en mijn ouders en mijn eigen broers en zussen het evangelie aanvaarden. Ik heb nog veel tempelwerk te doen.

‘Een van mijn levensdoelen is nu om zoveel mogelijk tempelwerk en genealogie te doen. Ik heb het gevoel dat er een reden is dat ik hier woon. Ik zou het zelfs niet erg vinden om tot mijn honderdste te blijven leven. Nu heb ik iets te doen. Ik ben echt blij dat ik het kan doen.’

Vinca kijkt weer naar haar huis alvorens terug naar binnen te gaan. Ze is vervuld met de hoop van het evangelie van Jezus Christus. Haar lidmaatschap in de kerk ‘is in talloze opzichten een zegening. Je voelt gemoedsrust. Je voelt je sterker. Als iets absoluut prachtig is, denk je: Wauw! Dit is de hemel. Dan ben je dankbaar dat je leeft.’

Vinca leeft met een dankbaar hart, omdat het vuur van het evangelie en de hoop op de eeuwigheid met haar dierbare echtgenoot fel in haar boezem branden. ■

Voor meer informatie hoe je huwelijk te versterken, zie de toespraak van L. Whitney Clayton ‘Het huwelijk: kijken en leren’ in de Liahona van mei 2013. p. 83.

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org/news.lds.org voor meer kerknieuws en -evenementen.

Nieuwe gebiedsleiders aangewezen

Het Eerste Presidium heeft de veranderingen in de gebiedspresidiums bekendgemaakt die per 1 augustus 2013 van kracht worden. Alle leden van de gebiedspresidiums zijn lid van het Eerste of Tweede Quorum der Zeventig. ■

Presidium der Zeventig

Ronald A. Rasband
Assisteert in alle gebieden

L. Whitney Clayton
Utah-Noord
Salt Lake City (Utah)
Utah-Zuid

Donald L. Hallstrom
Noord-Amerika-Noordoost

Tad R. Callister
Noord-Amerika-Zuidwest

Richard J. Maynes
Noord-Amerika-Noordwest
Noord-Amerika-West

Craig C. Christensen
Idaho
Noord-Amerika-Midden

Ulisses Soares
Noord-Amerika-Zuidoost

Afrika-Zuidoost

Carl B. Cook
Eerste raadgever

Dale G. Renlund
President

Kevin S. Hamilton
Tweede raadgever

Afrika-West

Terence M. Vinson
Eerste raadgever

LeGrand R. Curtis jr.
President

Edward Dube
Tweede raadgever

Azië

Larry Y. Wilson
Eerste raadgever

Gerrit W. Gong
President

Randy D. Funk
Tweede raadgever

Azië-Noord

Koichi Aoyagi
Eerste raadgever

Michael T. Ringwood
President

Scott D. Whiting
Tweede raadgever

Brazilië

Jairo Mazzagardi
Eerste raadgever

Claudio R.M. Costa
President

Eduardo Gavarret
Tweede raadgever

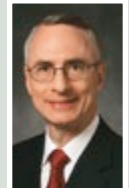
Caribisch gebied

J. Devn Cornish
Eerste raadgever

Wilford W. Andersen
President

Claudio D. Zivic
Tweede raadgever

Midden-Amerika

Kevin R.
Duncan
**Eerste
raadgever**

Carlos H.
Amado
President

Adrián
Ochoa
**Tweede
raadgever**

Europa

Patrick
Kearon
**Eerste
raadgever**

José A.
Teixeira
President

Timothy J.
Dyches
**Tweede
raadgever**

Europa-Oost

Randall K.
Bennett
**Eerste
raadgever**

Larry R.
Lawrence
President

Per G.
Malm
**Tweede
raadgever**

Mexico

Benjamín
De Hoyos
**Eerste
raadgever**

Daniel L.
Johnson
President

Arnulfo
Valenzuela
**Tweede
raadgever**

Midden-Oosten/Afrika-Noord

Bruce D.
Porter

Bruce A.
Carlson

**Bestuurd vanuit
de hoofdzetel van de kerk**

Oceanië

Kevin W.
Pearson
**Eerste
raadgever**

James J.
Hamula
President

O. Vincent
Haleck
**Tweede
raadgever**

Filipijnen

Ian S.
Ardern
**Eerste
raadgever**

Brent H.
Nielson
President

Larry J.
Echo Hawk
**Tweede
raadgever**

Zuid-Amerika-Noordwest

W. Christopher
Waddell
**Eerste
raadgever**

Juan A.
Uceda
President

C. Scott
Grow
**Tweede
raadgever**

Zuid-Amerika-Zuid

Jorge F.
Zeballos
**Eerste
raadgever**

Walter F.
González
President

Francisco J.
Viñas
**Tweede
raadgever**

Ouderling
F. Michael Watson
van de Zeventig

Gehoorzaamheid:

HET KENMERK VAN GELOOF

*Mogen wij in gehoorzaamheid aan de geboden proberen te leven,
de goddelijke leiding van de gekozen dienstknechten van de Heer
volgen en de zegeningen ontvangen die Hij ons heeft beloofd.*

Gehoorzaamheid aan de wetten en geboden van God is altijd al noodzakelijk geweest, en zal dat altijd zijn, voor wie in aanmerking willen komen voor de beloofde zegeningen van de Heiland.

In mei 1833 ontving de profeet Joseph Smith een openbaring waarin de Heer verklaarde:

‘Waarheid is kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn; [...]

‘en niemand ontvangt een volheid tenzij hij [*Gods*] geboden onderhoudt.

‘Wie zijn geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij in waarheid is verheerlijkt en alle dingen weet’ (LV 93:24, 27–28; cursivering toegevoegd).

Als we de waarheden in de wetten en verordeningen van het evangelie bestuderen en eraan gehoorzamen, komen we erachter welke zegeningen het evangelie ons belooft, en ontvangen we die zegeningen. De waarheden die heiligen der laatste dagen tot leidraad zijn, worden volgens de wijsheid en timing van onze hemelse Vader beschikbaar gesteld aan al Gods kinderen. Hij heeft

namelijk verklaard: ‘Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39).

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft gezegd: ‘Gehoorzaam de wetten van God. Ze zijn ons gegeven door een liefdevolle hemelse Vader. Wanneer we de wetten gehoorzamen, biedt ons leven meer voldoening en is het minder gecompliceerd. We kunnen dan makkelijker met onze problemen omgaan. We ontvangen dan de door de Heer beloofde zegeningen. Hij heeft gezegd: “Ziet, de Here verlangt het hart en een gewillige geest; en in deze laatste dagen zullen de gewilligen en gehoorzamen het goede eten van het land Zion.”’¹

De woorden van president Monson slaan óók al op een eerder tijdperk. Nephi zei tegen zijn vader: ‘Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt’ (1 Nephi 3:7).

Degenen die onder de gelovigen gerekend willen worden, hebben vaak al het verlangen om een gehoorzame volgeling van de waarheid te worden. Zo ging het in het geval van de 42 personen die naar de districtsconferentie in Kananga (Democratische Republiek Congo) gingen. Ze gaven gehoor aan de ingevingen van de Geest, en hadden zes dagen lang met geloof bij elke voetstap naar de conferentie gelopen.

In een kinderliedje worden we aan onze plicht en leiding herinnerd:

Ik zal heengaan en doen wat de Heer mij heeft geboden.

Ik weet dat Hij een weg bereidt; 'k zal doen wat Hij me zegt.²

Als wij de raad van onze profeet in gedachte houden om trouw de geboden te onderhouden, en als we aan Nephi's antwoord aan zijn vader denken, worden we een gezegend volk.

Op aanwijzing van de engel Moroni vertelde de profeet Joseph Smith aan zijn vader wat er was voorgevallen. Toen Joseph Smiths vader vernam dat de gouden platen aan zijn zoon zouden worden toevertrouwd, zei hij 'dat het van God was, en [hij] zei mij heen te gaan en te doen wat de boodschapper had geboden' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:50). Als Joseph niet gehoorzaam was geweest aan de raad die hij uit de hemel en van de aarde had gekregen, zou de hele geschiedenis anders zijn gelopen.

Wanneer kunnen we ons laten dopen?

Onze zendingen vertrouwen er in al hun doen en laten op dat de Heer hun geen gebod geeft zonder een weg te bereiden, zodat ze

door hun gehoorzaamheid en bereidheid om te dienen succes zullen hebben. Zij vertrouwen op zijn belofte: 'En wie u ook ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88).

Veel mensen die naar de waarheid zoeken, leven de leringen van onze zendingen bereidwillig na. Degenen die onder de gelovigen gerekend willen worden, hebben vaak al het verlangen om een gehoorzame volgeling van de waarheid te worden. Daarmee zijn ze bereid om heen te gaan en het te doen.

Zo ging het in het geval van de 42 personen die naar de districtsconferentie in Kananga (Democratische Republiek Congo) gingen. Ze waren bereid om te komen, want ze hadden de waarheden van de herstelling gelezen en gehoord, de bijbehorende beginselen nageleefd en wilden graag lid van De kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden.³

Ze gaven gehoor aan de ingevingen van de Geest, en hadden zes dagen lang met geloof bij elke voetstap naar de conferentie gelopen. De eerste vraag die ze bij aankomst aan de presiderende gezagsdrager stelden, was: 'Wanneer kunnen we ons laten dopen?'

Zij begrepen dat de Heer het uiteindelijk mogelijk zou maken dat de zendingen hen thuis zouden onderwijzen en hun de waarheid zouden brengen waar ze al zo lang naar op zoek waren. Ongeveer tweehonderd anderen die de zesdaagse reis niet konden maken, wachtten op het bericht dat de zendingen hen zouden bezoeken.

Een gelovig gebed

In het land Angola werkte het verzet de trouwe, gehoorzame heiligen tegen die verlangden dat het evangelie tot diep in hun land zou doordringen. De Heer had zijn

dienstknechten gestuurd om het zendingswerk op gang te brengen, maar op de avond dat ze zouden vertrekken, hadden ze nog steeds geen visum gekregen. Toen vertegenwoordigers van de kerk de immigratiedienst op de vertraging aanspraken, werden ze weggestuurd.

Met toestemming van het Eerste Presidium om Angola aan het zendingswerk toe te wijden, wachtten ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen en anderen in Johannesburg (Zuid-Afrika) tot ze bericht kregen. Tegelijkertijd probeerde het trouwe lid Paulina Lassalete da Cunha Gonçalves het zendingswerk op gang te brengen, ook al leek dat onmogelijk. Ze hoopte uitnodigingsbrieven te bemachtigen waarmee de groep van de kerk naar Angola mocht gaan. Als ze daar eenmaal zouden zijn, zouden ze aan het benodigde visum kunnen komen.

Een paar minuten voordat de overheidskantoren in Angola dicht gingen, kwam ouderling Christofferson met de wachtenden in het kantoor van het gebied Afrika-Zuidoost bijeen. Hij knielde en bad zijn hemelse Vader om in te grijpen. Datzelfde uur nog, meteen na zijn gelovige gebed, werden de uitnodigingsbrieven ondertekend. Onze liefdevolle Vader in de hemel had de weg bereid voor de dag van de toewijding. Op verzoek van ouderling Christofferson werd er een nederig dankgebed voor het verleende wonder uitgesproken.⁴

Dat doet ons denken aan de woorden van een jeugdwerkliedje:

*Hemelse vader, hoort
U mijn gebed
en is het waar dat U daar
boven op mij let?*⁵

Ja, Hij hoort echt ons gebed, en ja, Hij let echt op zijn gehoorzame kinderen.

Gehoorzaamheid is het kenmerk van de profeten. Deze bron van geestelijke kracht staat ieder ter beschikking die trouw de dienstknechten van God volgt. President Monson heeft de leden op het hart gedrukt dat gehoorzaamheid aan de geboden noodzakelijk is, want 'dat is veilig, brengt vrede en rust.'⁶

Mogen wij in gehoorzaamheid aan de geboden proberen te leven, de goddelijke leiding van de gekozen dienstknechten van de Heer volgen en de zegeningen ontvangen die Hij ons heeft beloofd. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Geloven, gehoorzamen, volharden', *Liahona*, mei 2012, p. 228.
2. 'Nephi's moed', *Kinderliedjes*, p. 64.
3. Ik was aanwezig bij de districtsconferentie in Kananga waar 42 onderzoekers waren.
4. Ik ben gezegend dat ik met ouderling Christofferson naar Angola mocht reizen en zelf mocht zien wat er in Johannesburg gebeurde. Voor een nieuwsbericht over de reis die hij met ouderling Jeffrey R. Holland naar Afrika ondernam, gaat u naar 'Apostles Bless Two African Nations', *Church News*, 6 november, 2010, pp. 8–10.
5. 'Gebed van een kind', *Kinderliedjes*, p. 6.
6. 'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Kinderliedjes*, pp. 68–69.

Gehoorzaamheid is het kenmerk van de profeten. Deze bron van geestelijke kracht staat ieder ter beschikking die trouw de dienstknechten van God volgt.

Het evangelie

ALS TOEVLUCHTSOORD

De leden van de kerk in Kenia vallen op omdat ze het evangelie naleven en een toevluchtsoord bieden aan hen die het kwaad in de wereld willen ontvluchten.

Matthew D. Flitton

Kerkelijke tijdschriften

Nairobi (Kenia) heeft drie miljoen inwoners en is de populairste stad in Oost-Afrika. Het is een drukke plaats vol auto's, vrachtwagens en *mutatu's* — personenbusjes van een soort privébuslijn — die door de straten snellen. Het is een stad met spoorwegmaatschappijen, toerisme en fabricage. Nairobi heeft de oudste aandelenmarkt van Afrika.

Maar in het zuiden, minder dan zeven kilometer van het centrum van de Keniaanse hoofdstad, ligt het rustige platteland. Het Nationale Park Nairobi is een beschermd natuurgebied. Het lijkt alsof dat al honderden jaren zo is. In contrast met de skyline van de stad, grazen er giraffen, waterbuffels, gnoes, zebra's, nijlpaarden, hartenbeesten, elanden en neushoorns. Er slapen leeuwen onder de acacia's. Het park biedt deze dieren een toevluchtsoord waar ze veilig zijn voor de gevolgen van de beschaving.

In heel Kenia bevinden zich kleinere, andere soorten toevluchtsoorden. De leden van de kerk hebben er schuilplaatsen gecreëerd waar men zich aan de druk van de wereld kan onttrekken. Door het evangelie na te leven, maken ze heilige plaatsen om te staan (zie LV 45:32; 87:8).

Opra Ouma

Kracht ontlenen aan waarden

Opra Ouma zegt dat ze de kracht heeft om het evangelie na te leven omdat ze aan de waarden van de jongevrouwen denkt. 'Hoewel ik nu bij de jongvolwassenen van de kerk ben, kan ik de waarden van de jongevrouwen op mijn dagelijkse leven toepassen, zodat ik veilig ben', zegt ze.

Opra leerde die waarden al voordat ze zich liet dopen. Op een dag, toen Opra zeventien was, zag ze de zendingen op straat en vroeg ze zich af wie ze waren. Ze bestudeerde een jaar lang het evangelie en liet zich op haar achttiende dopen. De gemeenschap van heiligen der laatste dagen geeft haar geestelijke kracht.

'Als ik onder andere jongvolwassenen in de kerk ben, voel ik me veilig, maar als ik ze niet om me heen heb, voel ik me nogal ónveilig omdat ik meestal het enige lid van de kerk in de groep ben', zegt ze. 'Soms is het moeilijk omdat de normen van de wereld totaal anders dan de waarden van de kerk zijn.'

Aan de roede van ijzer vasthouden

Stephen Odhiambo Mayembe heeft door Schriftstudie antwoorden gevonden. Hij zegt dat we die zelf niet zouden kunnen vinden. 'Door Schriftstudie kunnen we antwoorden op dagelijkse problemen vinden', zegt hij. 'Ook krijgen we door Schriftstudie de moed om tot het einde te volharden, want in de Schriften kunnen we altijd terugvinden wat we moeten doen.'

Stephen heeft een getuigenis van de kerk gekregen door het Boek van Mormon te bestuderen. Zijn tante was lid van de kerk, dus toen hij haar bezocht, nodigde ze hem uit om mee naar de kerk te gaan. Toen hij in het Boek van Mormon begon te lezen, bad hij om te weten of het waar was en kreeg hij antwoord.

Door Schriftstudie, zegt hij, kan hij de normen beter naleven, ook al trekken anderen zijn geloofsovertuiging in

HOUD U AAN DE EVANGELIE- WAARDEN

‘We moeten waakzaam zijn in deze wereld die zich zo ver van het geestelijke heeft verwijderd. Het is essentieel dat we alles afwijzen wat niet met onze waarden overeenstemt en daarbij weigeren dat op te geven waar we het meest naar verlangen: eeuwig leven in het koninkrijk van God. De stormen zullen soms nog wel tegen onze deur beuken, want zij horen onvermijdelijk bij ons bestaan in de sterfelijkheid. We zullen echter veel beter uitgerust zijn om ermee om te gaan en ze te overwinnen, als het evangelie bij ons in het middelpunt staat en we de liefde van onze Heiland in ons hart dragen.’

President Thomas S. Monson, ‘Op heilige plaatsen staan’, *Liahona*, november 2011, pp. 83–84.

Stephen Odhiambo Mayembe

twijfel. ‘Mijn geloof is sterker geworden doordat ik lid van de kerk ben. En daarom kan ik zeggen dat ik niet aan het wankele kan worden gebracht [zie Jakob 7:5]’, zegt hij.

Op de Heer wachten

Sharon Poche heeft gemerkt dat het makkelijker is om het evangelie na te leven als je besluit anders te zijn. Ze onderhoudt toegewijd de geboden, en haar vriendinnen respecteren die keuze. Ze kiest ervoor om situaties te mijden waarin het moeilijk kan zijn een rechtschapen leven te leiden.

‘Als je besluit om die grens te naderen, die hele vage grens, dan wordt het moeilijk omdat je er elk moment overheen kunt vallen’, zegt ze over de grens tussen goed en kwaad.

Sharon kwam in aanraking met de kerk toen ze veertien was en haar moeder zich

liet dopen. Het kostte Sharon veel moeite om het Boek van Mormon te lezen, want ze was lid van de Nandistam en haar moedertaal was Kalenjin. Ondanks de moeilijkheden begon ze het Boek van Mormon in het Engels te bestuderen. ‘Ik had het gevoel dat het iets goeds was. Omdat ik een warm gevoel kreeg, ging ik verder. Ik bad totdat ik wist dat het waar was’, zegt ze.

Sharon wilde zich laten dopen, maar haar vader stond het niet toe. Dus ging Sharon vier jaar lang naar de kerk, het seminarie en jongerenactiviteiten, en wachtte af tot ze lid van de kerk mocht worden.

Toen Sharon achttien werd, liet ze

zich dopen en bevestigen. Ze ging psychologie studeren en trouwde in februari 2013 met Joseph Poche. Kort daarna reisden ze naar de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) om zich aan elkaar te laten verzegelen. Ze zegt dat ze zich in deze wereld vol afleidingen beter op de belangrijke dingen kan concentreren als ze het evangelie bestudeert.

‘Ik weet waar het leven om draait en waarom we hier op aarde zijn’, zegt ze. ‘Door die kennis kan ik me concentreren op de dingen die er het meeste toe doen.’

Groeiende kracht

Het Nationale Park Nairobi is een wildreservaat voor de zwarte neushoorn. De parkorganisatie fokt en verhuist deze bedreigde diersoort naar andere parken, en beschermt de fauna tegen uitsterven, wat door het vele jagen bijna gebeurd was. De organisatie is

FOTO MET DANK AAN SHARON POCHÉ

Joseph en Sharon Poche

gehuldigd als een van de succesvolste en belangrijkste wildreservaten in Kenia.

Net als dit wildreservaat, biedt het evangelie de leden ook veilige toevluchts-oorden waar ze kracht kunnen opdoen, moed kunnen vatten om het evangelie te verbreiden, en een bastion van geloof oprichten. ■

Voor meer informatie over dit onderwerp, zie Robert D. Hales 'Standhouden op heilige plaatsen' in de Liaison van mei 2013, p. 48.

Onder: Grazende neushoorns in het Nationale Park Nairobi.

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

OP ZIJN EIGEN TIJD en wijze

*Openbaring bestaat echt en komt op de tijd
en wijze van de Heer.*

Nu wil ik een paar beginselen van openbaring bespreken die van toepassing zijn op alle communicatie van de Geest — zowel op degene die onderricht, als op degene die onderricht ontvangt, en op ieder lid van de kerk.

Allereerst moeten we beseffen dat de Heer op zijn eigen tijd en wijze tot ons spreekt door de Geest. Veel mensen begrijpen dit beginsel niet. Ze denken dat ze de Heer kunnen vragen wanneer zij er klaar voor zijn en het hen uitkomt, en dat Hij dan onmiddellijk zal reageren op de manier die zij voorschrijven. Zo gaat het niet met openbaring.

In aanmerking komen voor openbaring

Wij kunnen pas openbaring ontvangen als we toegewijd zijn en zelf al het mogelijke doen met onze eigen inspanningen en inschattingen. Dat betekent dat we moeten dienen en werken.

Dienen en werken is een belangrijke manier om voor openbaring in aanmerking te komen. Tijdens mijn Schriftstudie heb ik gemerkt dat Gods kinderen meestal openbaring kregen toen ze op pad waren, niet toen ze in hun woning zaten te wachten tot de Heer hun zei dat ze de eerste stap moesten zetten.

Het is bijvoorbeeld opmerkelijk dat de openbaring die bekend staat als 'het Woord en de Wil des Heren aangaande het kamp van Israël' (LV 136:1), niet aan het Quorum der Twaalf in Nauvoo werd gegeven toen ze hun uittocht uit Nauvoo in die verdrietige tijden na het martelaarschap van de profeet in 1844 kregen, noch kregen ze die op de westelijke oever van de Mississippi River. Ze kregen die openbaring in Winter Quarters (Nebraska), toen de heiligen al een jaar lang onderweg waren op de uiterst zware trek van Nauvoo door Iowa naar de tijdelijke kampen in het westen op de oevers van de Missouri. De openbaring die de heiligen tot leidraad was bij hun trektocht over de vlakten werd op 14 januari 1847 gegeven, toen de heiligen al een derde hadden afgelegd van de afstand naar de bergvalleien.

We krijgen ingevingen van de Geest als we er alles voor gedaan hebben, als we in de zon werken in plaats van in de schaduw uit te rusten en om leiding over de eerste stap bidden. Openbaring komt meestal juist als Gods kinderen op weg zijn.

Dus doen we al het mogelijke en wachten we daarna op de openbaring van de Heer. Die komt op zijn tijd.

Timing en soort

Toen ik ongeveer 35 jaar geleden president van de Brigham Young University was, waren we plannen aan het maken om de president van de Verenigde Staten over te halen te komen spreken. We hadden bepaalde dagen in gedachten die ons goed uitkwamen, en we hadden een aantal zaken bedacht die hij zou moeten zeggen en doen tijdens zijn verblijf. Maar we waren allemaal verstandig genoeg om te beseffen dat als we de hoogste autoriteit in de Verenigde Staten uit zouden nodigen om naar de BYU te komen — en 26.000 mensen toe te spreken — we hem niet onze eisen op konden leggen.

We wisten wél dat als we hem zouden uitnodigen, we in feite zouden moeten zeggen: 'U bent welkom wanneer

het u schikt, en we nodigen u uit te zeggen en te doen wat u wilt. We zullen onze agenda aan uw bezoek aanpassen.'

Als dat de manier is waarop een gemeenschap van 26.000 mensen de hoogste autoriteit van een land moet benaderen, dan is het niet zo vreemd dat één persoon — hoe belangrijk ook — niet in de positie verkeert om de allerhoogste Autoriteit van het universum voor te schrijven wanneer Hij moet komen of wat Hij moet zeggen.

Dit is daadwerkelijk het beginsel dat de Heer in de grote openbaring in afdeling 88 van de Leer en Verbonden aan zijn kinderen openbaarde. De Heer zei: 'Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opengedaan' (vers 63).

Verder heeft de Heer gezegd dat, als ons oog alleen op zijn eer is gericht, ons hele lichaam vervuld zal zijn van licht en we in staat zullen zijn alle dingen te begrijpen. Toen ging zijn gebod verder met deze grote belofte: 'Daarom, heiligt u, opdat uw gedachten zich alleen op God zullen richten en de dagen zullen komen dat u Hem zult zien; want Hij zal zijn gelaat voor u ontsluiten, en *het zal op zijn eigen tijd*

zijn, en op zijn eigen wijze en naar zijn eigen wil' (vers 68; cursivering toegevoegd).

Het beginsel in die openbaring geldt voor elke vorm van communicatie met onze hemelse Vader. We kunnen geestelijke zaken niet afdwingen.

In de meeste gevallen is 'zijn wijze' niet een donderstem of een verblindend licht, maar wat de Schriften de 'stille zachte stem' noemen' (1 Koningen 19:12; 1 Nephi 17:45; LV 85:6). Sommigen hebben dit beginsel verkeerd begrepen. Daardoor hebben sommigen uitsluitend naar grote manifestaties uitgekeken die in de Schriften genoemd worden, en de 'stille zachte stem' die hun gegeven is niet herkend. Het is alsof ze alleen iets willen leren van een luidruchtige leraar en weigeren te

*We moeten beseffen
dat de Heer maar
zelden hardop spreekt.
Zijn boodschappen
worden ons bijna
altijd ingefluisterd.*

Uit openbaringen aan Hyrum Smith (afbeelding boven) en Oliver Cowdery kunnen we leren dat God ons onderricht door de macht van zijn Geest, die ons verstand verlicht en ons gemoedsrust geeft aangaande de aangelegenheid waarom we bidden.

luisteren naar zelfs de verstandigste les die hun wordt ingefluisterd.

We moeten beseffen dat de Heer maar zelden hardop spreekt. Zijn boodschappen worden ons bijna altijd ingefluisterd.

Openbaring als verlichting en gemoedsrust

Een van de duidelijkste lessen over hoe de Geest tot ons spreekt, staat in de openbaring die Oliver Cowdery in april 1829 in Harmony (Pennsylvania) ontving. In deze openbaring zegt de Heer tegen hem:

‘Ja, zie, Ik zal *in uw gedachten en in uw hart tot u spreken* door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen.

‘Welnu, zie, dat is de geest van openbaring’ (LV 8:2–3; cursivering toegevoegd).

Tevens heeft de profeet Joseph Smith de Geest van openbaring ‘zuivere intelligentie’ genoemd, die u ‘onverwachte ideeën [zal] geven.’¹ In een andere openbaring herinnerde de Heer Oliver eraan dat hij Hem vragen had gesteld, en zegt Hij: ‘zo dikwijls als gij hebt gevraagd, hebt gij onderricht van mijn Geest ontvangen’ (LV 6:14). Hoe ontving hij dat onderricht? De Heer zegt: ‘Gij weet dat gij Mij hebt gevraagd en Ik *uw verstand*

heb verlicht’ (vers 15; cursivering toegevoegd). De Heer herhaalde deze zelfde les in een openbaring aan Hyrum Smith: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik zal u van mijn Geest meedelen, die *uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen*’ (LV 11:13; cursivering toegevoegd). Deze teksten geven een geweldige beschrijving van de manier waarop de Heer door zijn Geest tot ons spreekt.

De Heer herinnerde Oliver Cowdery verder aan de tijd dat hij gebeden had om ‘de waarheid van deze dingen’ te mogen weten (LV 6:22). En de Heer beschreef hoe Hij dat gebed had beantwoord en Oliver een openbaring had gegeven: ‘Heb Ik u daarover geen *vrede in uw gemoed* geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?’ (Vers 23; cursivering toegevoegd.)

Uit deze openbaringen kunnen we leren dat God ons onderricht door de macht van zijn Geest, die *ons verstand verlicht* en ons *vrede geeft* aangaande de aangelegenheid waarom we bidden.

Openbaring is een gevoel

We kunnen ook uit deze openbaringen leren dat door de Geest onderricht worden een actief proces is. Vaak komt de communicatie van de Heer pas als we alles

De Heer sprak niet meteen met Adam nadat hij het gebod had gehoorzaamd om de eerstelingen van zijn kudde te offeren. In de Schriften staat: 'En na vele dagen verscheen er een engel des Heren aan Adam' (Mozes 5:6).

in ons verstand hebben uitgevorst. Dan krijgen we een bevestiging.

De Heer beschreef dit proces in een andere openbaring die Oliver Cowdery in april 1829 in Harmony (Pennsylvania) ontving. De Heer legde Oliver uit waarom hij niet in staat was geweest het Boek van Mormon te vertalen:

‘Zie, u hebt het niet begrepen; u hebt verondersteld dat Ik het u zou geven, terwijl u niet verder dacht dan alleen Mij te vragen.

‘Maar zie, Ik zeg u dat *u het in uw gedachten moet uitvoeren*; daarna moet u Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; bijgevolg *zult u voelen dat het juist is*’ (LV 9:7–8; cursivering toegevoegd).

Dit is misschien wel een van de belangrijkste en meest verkeerd begrepen leringen in de hele Leer en Verbonden. De leringen van de Geest komen vaak als een gevoel. Dat is uitermate belangrijk, maar toch begrijpen velen niet wat dat betekent. Ik ken mensen die denken dat ze nog nooit een getuigenis van de Heilige Geest hebben ontvangen omdat ze nog nooit hun boezem in zich voelden ‘branden’. De ‘boezem doen branden’ is, naar ik meen, geen calorische warmte die vrijkomt bij verbranding maar een gevoel van rust en sereniteit en goedheid.

Openbaring is niet continu

Openbaring is niet continu. De Heer stelt altijd grenzen aan hoe vaak Hij door zijn Geest tot ons spreekt. Sommigen zijn misleid doordat ze dit niet begrijpen en te vaak een openbaring verwachten.

Ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het volgende gezegd over de werkwijze van de Heilige Geest: ‘Ik heb geleerd dat we niet erg vaak sterke, indrukwekkende geestelijke ervaringen ontvangen.’²

Om maar eens een voorbeeld te geven: denk maar eens aan wat er met onze stamouders gebeurde nadat ze uit de Hof van Eden en uit de tegenwoordigheid van de Heer waren verdreven. De Heer had Adam een gebod gegeven dat hij de eerstelingen van zijn kudde aan de Heer moest offeren. Hij gehoorzaamde. Sprak de Heer meteen met hem? In de Schriften staat: ‘*En na vele dagen* verscheen er een engel des Heren aan Adam’ (Mozes 5:6; cursivering toegevoegd).

William E. Berrett, een van onze beste evangelieleerkrachten, die bestuurder van BYU en de kerkelijke onderwijsinstellingen is geweest, heeft over voortdurende openbaring gezegd: ‘Zij die bidden dat de Geest hen onmiddellijk bij elke kleinigheid moge leiden, stellen zich open voor valse geesten die altijd klaar schijnen te staan om onze smeekbeden te beantwoorden en ons te

verwarren. [...] Ik ben tot de ontdekking gekomen dat de mensen die het meest verward zijn in de kerk, diegenen zijn die voor alles persoonlijke openbaring zoeken. Ze willen in alles wat zij doen van zonsopgang tot zonsondergang een persoonlijke bevestiging van de Geest ontvangen. Ik zeg dat ze de meest verwarde mensen in de kerk zijn omdat ze soms een antwoord uit de verkeerde bron ontvangen.’³

De profeet Joseph Smith heeft ook zoiets gezegd. Hij adviseerde de heiligen om niet ‘bij de genadetroon’ te smeken om triviale zaken, maar ernstig om de beste gaven te bidden.’⁴ Dat is een belangrijk beginsel. We bidden voortdurend om leiding, maar we mogen geen *voortdurende* openbaring verwachten. We verwachten *voortdurende* openbaring, de voortdurende zekerheid van openbaring als we om leiding vragen in omstandigheden waarin een verstandige, liefdevolle Heer ervoor kiest om ons die te geven.

Openbaring en getuigenis

Mensen kunnen visioenen ontvangen. Mensen kunnen stemmen van de andere kant van de sluier horen. Dat weet ik. Maar dat is uitzonderlijk. En als we een grote en uitzonderlijke ervaring krijgen, spreken we er zelden in het openbaar over omdat de Heer ons dat verboden heeft (zie LV 63:64) en omdat we begrijpen dat de kanalen van openbaring gesloten zullen worden als we die zaken aan de wereld tonen.

De meeste openbaringen die leiders en leden van de kerk ontvangen, komen eerder door de ‘stille zachte stem’ of door een gevoel dan door een visioen of een stem die duidelijk hoorbare woorden spreekt. Ik getuig van de waarachtigheid van dat soort openbaringen. Ik ben ermee vertrouwd geraakt omdat het de wijze is waarop de Heer ons, zelfs dagelijks, leidt in zijn werk.

Omdat zij deze beginselen van openbaring niet begrijpen, stellen sommige mensen de erkenning van

hun getuigenis of hun geestelijke vooruitgang uit totdat ze iets wonderbaarlijks meemaken. Ze beseffen niet dat de waardevolle openbaring, waar de meeste mensen een getuigenis door verkrijgen — vooral voor degenen die in de kerk zijn opgegroeid — geen gebeurtenis maar een proces is. Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) heeft opgemerkt: ‘Wedergeboren worden, is een geleidelijk proces, met uitzondering van een paar gebeurtenissen die zo wonderbaarlijk zijn dat ze

in de Schriften worden opgetekend. Voor de meeste leden van de kerk geldt dat we geleidelijk aan worden wedergeboren. Naarmate we de geboden onderhouden, krijgen we meer licht, kennis en een groter verlangen naar rechtschapenheid en worden we wedergeboren.’⁵

We moeten begrijpen dat de Heer op zijn eigen tijd en wijze tot ons spreekt. Dat doet Hij meestal door wat de Schriften de ‘stem van de zachte stilte’ noemen. Vaak moeten we naar ons eigen inzicht handelen en als we over ontoelaatbare grenzen dreigen heen te gaan, zal de Geest ons door zijn waarschuwend ingeven tegenhouden.

Openbaring is een realiteit. Zij komt op de tijd en wijze van de Heer.

Ik getuig dat dit waar is. We hebben de gave van de Heilige Geest, het recht op de voortdurende nabijheid van de Geest van de Heer die tot ons getuigt van de Vader en de Zoon. Hij leidt ons in waarheid, leert ons alle dingen en brengt ons alle dingen te binnen (zie Johannes 14:26; 16:13). ■

Naar een toespraak voor nieuwe zendingspresidenten, gehouden op 27 juni 2001.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 142.
2. Boyd K. Packer, *That All May Be Edified* (1982), p. 337.
3. William E. Berrett, in: Joseph Fielding McConkie and Robert L. Millet, *The Holy Ghost* (1989), pp. 29–30.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, 141.
5. Bruce R. McConkie, ‘Jesus Christ and Him Crucified’, in *Brigham Young University 1976 Speeches* (1977), p. 5.

DE WEG NAAR OPENBARING VAN EEN leidinggevende

Vier beginselen waardoor alle plaatselijke leidinggevenden in de priesterschap en hulporganisaties met inspiratie hun roeping kunnen uitoefenen.

Richard M. Romney
Kerkelijke tijdschriften

‘Toen ik net werd geroepen, werd het me teveel’, zegt een broeder die nu al een paar jaar werkzaam is als gemeentepresident. ‘Ik geloofde wel dat mijn hemelse Vader wist hoe hij de leden en hun gezin kon zegenen, maar hoe kon ik te weten komen wat Hij wilde dat *ik* eraan zou doen?’

De president kende twee beginselen waar hij sterker door werd toen hij nog maar net lid van de kerk was en vader was geworden: Schriftstudie en gebed. Dus bracht hij ze met een nieuw doel in praktijk.

‘Toen ik dat deed, kreeg ik het gevoel dat ik moest lezen wat er in Leer en Verbonden 9:8 staat, dat ‘u het in uw gedachten moet uitvorsen; daarna moet u [de Heer] vragen of het juist is.’ Toen ik die woorden nog eens las, wist ik dat de Heer me al op de weg van openbaring leidde.’

Dat is een weg die alle leidinggevenden moeten bewandelen om effectief in hun roeping te zijn. En als zij naar de inspiratie streven waar ze recht op hebben, komen ze er telkens opnieuw achter dat ze door bepaalde evangeliebeginselen eerder goddelijke leiding zullen krijgen. Dat zijn er vier.

1. Overleg met elkaar

‘Ik merkte dat ik, toen ik sterk de indruk kreeg om iets te doen, zelfs gerustgesteld werd toen ik er met mijn raadgeefsters over praatte’, zegt een voormalig ZHV-presidente van de gemeente. ‘Soms gaven ze eenvoudigweg aan dat ze hetzelfde gevoel hadden, en dus gingen we vooruit in eensgezindheid. Maar af en toe gaven ze me inzichten waar ik zelf nog niet op gekomen was. We konden het dan op een andere of attentere manier doen. En daarna gingen we nog steeds vooruit in eensgezindheid.’

VERTROUW OP INSPIRATIE

‘Ik voel me altijd nederig en dankbaar als mijn hemelse Vader door zijn inspiratie met mij communiceert. Ik heb zijn inspiratie leren herkennen, erop leren vertrouwen en haar leren volgen. Ik heb zulke inspiratie keer op keer ontvangen.’

President Thomas S. Monson, ‘Op heilige plaatsen staan’, *Liahona*, november 2011, p. 84.

Ook kunt u raad krijgen door de handboeken erop na te lezen, de boodschappen in de algemene conferentie te bestuderen en in geloof te bidden.

‘Soms krijg ik de meeste raad als ik de toespraken van de algemene conferentie lees en herlees’, zegt een jongevrouwenpresidente van de wijk. ‘Daarna kniel ik in gebed en doe ik navraag bij mijn hemelse Vader over wat ik heb bestudeerd, en hoe ik de leringen van de levende profeten en algemene hulporganisaties toepas om de jongevrouwen bij te staan.’

Een raadgever in het zondagsschoolpresidium van de ring zegt: ‘Als we als presidium bijeenkomen, lezen we altijd een kort stukje uit *Handboek 2: de kerk besturen*. Lezen wij regelmatig de instructies die we al eerder hebben ontvangen, dan helpt de Geest ons om ons aan de richtlijnen te houden.’

‘Ik vind veel troost in het feit dat de kerk van de Heer een kerk van raadsvergaderingen is’, zegt een ringpresident. ‘Het is prachtig om in een raad te presideren waar mensen met veel gezamenlijke wijsheid en ervaring bidden en dan bespreken hoe ze het beste te werk gaan. Door hun inspiratie denk ik na over alternatieven en luister ik naar de Geest. En daarna vertrouw ik mijn beslissing volledig aan de Heer toe.’¹

Soms betekent raad zoeken dat je iemand raadpleegt die er meer vanaf weet. ‘Toen ik een gezin met hun financiële problemen aan het helpen was, kreeg ik de ingeving om hen naar een broeder in de wijk door te verwijzen die financieel adviseur is’, zegt een bisschop die onlangs ontheven is. ‘Hij heeft hen op manieren geholpen waar ik nooit op gekomen zou zijn.’

Een andere bisschop had het advies gekregen dat een bisschop de andere leidinggevenden in de wijk moet toestaan om hun deel en hun plicht te doen. Hij zegt:

‘Een weduwe in onze wijk wilde minstens één keer per week een bezoek van de bisschop krijgen. Ze vond dat alleen een bezoek van de bisschop goed genoeg was. Ik ging zo vaak mogelijk naar haar toe, maar ik had veel te doen, inclusief de zorg voor een jong gezin. Tenslotte ging ik weer eens naar haar toe, deze keer met een van mijn raadgevers.

‘Toen we praatten, vond ik dat ik moest zeggen: “Lieve zuster, u weet dat ik, uw bisschop, om u geef. En omdat ik zoveel om u geef, heb ik twee van onze trouwe Melchizedekspriesterschapsdragers en twee van onze fijne zusters van de ZHV gevraagd om tenminste één keer per maand langs te komen, en vaker als het moet. Ze zullen verslag uitbrengen als u nog enige behoeften of zorgen hebt. Is dat goed?” “Ja hoor, bisschop”, zei ze. Ik vroeg of ze hun naam wilde weten, en ze antwoordde weer “ja”. Toen ik hun naam aan haar doorgaf, zei ze: “Dat zijn mijn huisonderwijzers en huisbezoeksters!” Toen zei ik: “Nu begrijpt u hoe de Heer wil dat we over u waken.”’

2. Luister aandachtig

Leidinggevenden zeggen ook dat we inspiratie kunnen krijgen als we luisteren en scherp observeren.

‘Als we zusters bezoeken, probeer ik niet alleen te luisteren naar wat ze zeggen’, zegt een ZHV-presidente van de wijk. ‘Soms voel ik de Geest en weet ik dat ze hulp nodig hebben. Ik voel me gezegend als ik het in hun ogen of houding zie. Soms zeg ik zelfs: “Ik ben uw ZHV-presidente, en ik heb het gevoel dat u iets nodig hebt. Wat kan ik voor u doen?” Ik heb vaak het gevoel dat ik inspiratie krijg als ik me afvraag wat de Heiland zou doen.’

Een jeugdwerkpresidente van de wijk zegt: ‘Ik waardeer het hoe de bisschop naar de zusters in onze wijkraad luistert. Hij vraagt

Een bisschop zegt: 'Als ik enthousiasme en bemoediging zoek, ga ik tijdens het zingen bij de jeugdwerkkinderen zitten. Het bouwt me altijd op.'

ons altijd hoe het met ons gaat en luistert aandachtig naar alles wat we te zeggen hebben. Hij heeft verschillende keren gezegd: "We moeten bedenken dat onze vrouw, moeder en alleenstaande zusters ons veel inzichten geven."

'Bovendien moeten we bedenken dat luisteren inhoudt dat we ook naar de Geest luisteren', zegt een groepsleider hogepriesters. 'Het succes van een leidinggevende is misschien wel het beste af te meten aan zijn of haar vermogen om de Geest te voelen en te volgen. President Monson heeft dit keer op keer laten zien.'²

3. Sta op heilige plaatsen

Leidinggevend en zijn erachter gekomen dat ze op bepaalde plekken eerder openbaring krijgen.

Een raadgever in de bisschop zegt: 'Voor mij is de beste plek voor inspiratie de tempel. Als ik me dicht bij de Heer wil voelen, ga ik naar zijn huis, zodat ik me vrij van zorgen voel en geconcentreerd naar de Geest kan luisteren.'

'Ik heb thuis een kamer die ik als kantoor gebruik', zegt een ringpresident. 'Ik heb de Heer gevraagd om er een plek van te maken waar de Geest Zich welkom voelt. Als ik me voorbereid om een zegen te geven, ga ik daar naartoe om te bidden. Ook houd ik daar gesprekken en geef ik er zegens.'

Een bisschop zegt: 'Ons kerkgebouw is tot heilighdom ingewijd. Als ik gemoedsrust zoek, ga ik soms op een doordeweekse avond in de kapel zitten. Dan denk ik aan de leden van de wijk en de liefde die de Heiland voor ze heeft. En soms zing ik een lofzang.'

'Ik beschouw het jeugdwerk als een heilige plaats', zegt een andere bisschop. 'Als ik enthousiasme en bemoediging

zoek, ga ik tijdens het zingen bij de jeugdwerkkinderen zitten. Het bouwt me altijd op.'

Een jongemannenpresident zegt: 'Elke plaats kan heilig zijn als je er bidt. Denk eens aan de openbaringen die de profeet Joseph Smith in de gevangenis te Liberty heeft ontvangen. Hij maakte er een heilige plaats van door de Heer aan te roepen.'

4. Handel met gezag

'Sommige leden van onze wijk namen hun roeping niet serieus', zegt een bisschop. 'Ik had het gevoel dat ik ze kon helpen door ze uit te leggen dat we als bisschop gebeden hadden om te weten wie we moesten roepen, en dat ons gebed verhoord was. Ik wilde ze laten weten dat de Heer hen had geroepen, doordat Hij middels leidinggevend en met gezag werkte. Het maakte veel verschil uit toen ze wisten dat hun roeping geïnspireerd was en dat de Heer ook van hen verwachtte dat ze naar inspiratie zouden streven om die roeping groot te maken.'

Hij had met zijn raadgevers de weg van openbaring bewandeld, een weg die alle leden en leidinggevend en van de kerk kunnen bewandelen. En door over de weg te vertellen die ze hadden bewandeld, inspireerden ze anderen. ■

NOTEN

1. Zie M. Russell Ballard, 'Counseling with Our Councils', *Ensign*, mei 1994, pp. 24–26.
2. Zie bijvoorbeeld: Thomas S. Monson, 'Denk aan de zegeningen', *Liahona*, november 2012, pp. 86–89.

Zie voor aanvullende informatie over leiderschap de instructiebibliotheek voor leidinggevend en op lds.org/service/leadership.

Schriftstudie

VOOR DE KRACHT VAN HET GEZIN

STUDEER MET EEN BELOFTE

‘Als de leden en de gezinnen zich geregeld en consequent in de Schriften verdiepen, zullen [...] andere gebieden van activiteit vanzelf beter worden. Hun getuigenis zal groeien. Ze zullen toegewijder zijn. Hun gezinsbanden zullen hechter worden. Er zal hun persoonlijke openbaring toevoelen.’

President Ezra Taft Benson (1899–1994), ‘The Power of the Word’, *Ensign*, mei 1986, p. 81.

Bouw een sterk fundament voor uzelf en uw gezin door regelmatigere zinvolle Schriftstudie te doen.

Lori Fuller

Kerkelijke tijdschriften

Met de volgende ideeën kunnen u en uw gezin uw voordeel doen met betere Schriftstudie. Deze voorbeelden zijn slechts suggesties en kunnen op de behoeften van uzelf en uw gezin worden afgestemd.

Studeer met een vraag

Een goede manier om uw Schriftstudie te verbeteren, is door naar antwoorden op vragen te zoeken. U kunt uw Schriftstudie beginnen door te bidden en te vragen om antwoord op bepaalde vragen. Markeer

tijdens het lezen teksten die over uw vragen gaan. Maak aantekeningen in de kantlijn van uw Schriften of in een apart notitieboekje.

Studeert u met het gezin, dan kunt u uw kinderen telkens aan het begin vragen of ze vragen hebben waar ze een antwoord op zoeken. Let tijdens het lezen op teksten waarin antwoorden op hun vragen staan. Onderbreek dan het lezen en bespreek ze.

Bestudeer een onderwerp

Kies een onderwerp waar u graag meer over wilt weten, zoals gebed, en lees de definitie in de Gids bij de Schriften. Lees daarna de tekstverwijzingen die er over dat

AGUSTUS

onderwerp in de Gids bij de Schriften staan. Markeer de nuttigste tekstverwijzingen in de lijst. Als u uw lievelingsteksten over het gebed hebt gemarkeerd, hebt u een persoonlijke naslag over dat onderwerp. U kunt alle teksten die u over een bepaald onderwerp vindt, met dezelfde kleur markeren. Kiest u een andere kleur om teksten mee te markeren, kies dan een andere leerstelling om te bestuderen.

Studeert u met uw gezin, kies dan een onderwerp en geef ieder kind de opdracht om een paar teksten in stilte te lezen en dan te vertellen wat zijn of haar lievelingstekst is. Het kan een paar dagen duren om een onderwerp af te ronden, dus hou bij wat u hebt geleerd door het te bespreken en telkens nadien aantekeningen te maken.

Studeer om aanwijzingen te vinden

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft ooit uitgelegd hoe hij in de Schriften concrete aanwijzingen voor zijn leven en roeping heeft gevonden. Nadat president Eyring aan zijn hemelse Vader had gevraagd wat hij moest doen, schreef hij een lijst met antwoorden op, gaf hij elk antwoord een kleur en plakte hij een exemplaar ervan in een goedkope uitvoering van de Schriften. Hij legt uit: 'Het eerste [antwoord op de lijst] was: "Ik moet een getuige zijn van het feit dat Christus de Zoon van God is." Vervolgens las ik in de Schriften, op zoek naar

aanwijzingen hoe ik moest getuigen dat Christus de Zoon van God is. Elke keer als ik iets tegenkwam, maakte ik het blauw. Ik maakte mijn eigen thematisch register van wat de Heer volgens mij wilde dat ik deed.'¹

Studeert u met uw gezin, beslis dan welke onderwerpen u samen wilt bestuderen. Schrijf die onderwerpen op en bewaar ze op een zichtbare plek. Vraag ieder kind om tijdens het lezen teksten te markeren die met een bepaald onderwerp te maken hebben.

Word niet wanhopig en geef niet op als het moeilijk is om dagelijks slechts enkele verzen te lezen, als het onmogelijk lijkt om dieper op de stof in te gaan, of als het al moeilijk genoeg is om samen met uw gezin te lezen. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat hoewel er wellicht geen enkel moment van Schriftstudie bijzonder gedenkwaardig is of succes heeft, 'het consequent doen van ogenschijnlijk kleine dingen grote geestelijke gevolgen [kan] hebben.'²

Als wij de Schriften regelmatig proberen te lezen en onze Schriftstudie zinvoller proberen te maken, zal de Heer ons daarbij zegenen. Als wij structuur in onze Schriftstudie aanbrengen, zal Hij ons en ons gezin leiden en ervoor zorgen dat het meer loont. ■

NOTEN

1. 'A Discussion on Scripture Study', *Ensign*, juli 2005, p. 24.
2. David A. Bednar, 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, p. 20.

*In de klas een discussie op gang
brengen vergt meer dan vragen stellen.
We moeten de juiste soort vragen stellen.*

GOEDE vragen GOEDE • discussies

Jack Lyon

Een zondagsschoollerares vraagt: 'Wie waren de eerste twee mensen op aarde?' Ze kijkt vol verwachting naar de tieners in haar klas, maar niemand steekt zijn hand op. De leden in de klas kijken naar hun voeten of bladeren door de Schriften. 'Het is een eenvoudige vraag', zegt de lerares. 'Weet niemand het antwoord?'

In de les Evangelieleer in het lokaal ernaast vraagt de leerkracht: 'Wat is het belangrijkste evangeliebeginsel?'

Een zuster steekt verlegen haar hand op. 'Geloof?' vraagt ze.

'Dat is een goed antwoord,' zegt de leerkracht, 'maar niet precies waar ik naar op zoek ben. Iemand anders?'

Stilte.

Leerkrachten stellen vragen omdat ze de leden in de klas bij de les willen betrekken. Ze begrijpen dat iemand die betrokken is, meer leert dan iemand die alleen maar zit en luistert. Maar vragen zoals hierboven werken over het algemeen niet.

'Wie waren de eerste twee mensen op aarde?' is een zinloze vraag, want het antwoord is zó duidelijk dat niemand antwoord wil geven — of daar de noodzaak van inziet.

'Wat is het belangrijkste evangeliebeginsel?', is ook een zinloze vraag. Niemand weet het antwoord waar de leerkracht naar op zoek is, behalve de leerkracht, die dus in wezen zegt: 'Raad eens waar ik aan denk.'

Dit zijn feitelijke vragen, met steeds één *bepaald*

antwoord. Maar goede discussies tijdens de les ontstaan door andere soorten vragen te stellen — vreemd genoeg door vragen *zonder* een bepaald antwoord. Dat is de sleutel.

Open vragen stellen

Als u leerkracht van een groep volwassenen bent, kunt u vragen: 'Welk evangeliebeginsel is voor u het belangrijkste, en waarom?' Leden in de klas denken dan waarschijnlijk even over hun eigen belevenissen na, en dat geeft niet. Als u ontspant en even wacht, zullen er mensen hun hand opsteken en zullen ze u waar gebeurde, oprechte ervaringen met het evangelie vertellen. U zult ook merken dat de opmerking van de ene persoon opmerkingen van anderen aansteekt. Voor u het weet, houdt de klas een interessante en inspirerende discussie.

Als u wilt dat de klas een discussie over een bepaald onderwerp houdt, zoals geloof, overweeg dan om bijvoorbeeld het volgende te zeggen: 'Vandaag gaan we het hebben over geloof, het eerste evangeliebeginsel.' Stel dan een vraag over geloof zonder dat er een bepaald antwoord gegeven moet worden:

1. 'Wat voor rol speelt geloof in uw leven?'
2. 'Waarom zou de Heer van ons verwachten dat wij geloof hebben?'
3. 'Hoe kunnen we ons geloof vergroten?'

FOTO: ILLUSTRATIE CHRISTINA SMITH

Er komt veel meer kijken bij een discussie in de les dan ervoor zorgen dat men iets zegt. Uiteindelijk is het een uiterst geestelijke aangelegenheid waardoor de klas dichter tot God kan komen.

Dan krijgt u verschillende antwoorden. En die wilt u wellicht (in het kort) op het bord schrijven. Als u klaar bent, hebt u een mooie lijst waarmee u de discussie kunt samenvatten.

Er zit nóg een voordeel aan open vragen stellen: Zelfs leden in de klas die niets aan de discussie toevoegen, denken over de vragen na. Hun begrip en getuigenis kunnen groeien, ook al hebben ze niets gezegd.

De Schriften bespreken

Als u de Schriften bespreekt, kunnen open vragen nuttig zijn. Veel leerkrachten denken dat een goede manier om de klasleden bij de les te betrekken is door hen teksten voor te laten lezen. Jammer genoeg is dat niet altijd zo. Sommige mensen zijn niet zo goed in lezen en struikelen over de woorden. Andere leden in de klas horen de lezer misschien niet zo goed.

De leerkracht is het beste hoorbaar, aangezien hij of zij voor de klas staat. Ook kan een leerkracht het voorlezen van een tekst onderbreken en een vraag stellen om een discussie op gang te brengen. Kijk in onderstaand voorbeeld eens hoe de leraar de discussie op gang brengt:

Leraar: 'Vandaag gaan we een bekend verhaal bespreken: de gelijkenis van de verloren zoon. Maar ik zou graag willen dat we niet alleen aan de verloren zoon denken, maar ook aan zijn familieleden. Sla alstublieft uw Bijbel open en ga naar Lucas 15:11.' (U kunt het paginanummer

erbij vertellen om mensen te helpen die niet bekend met de indeling van de Schriften.)

De leraar wacht tot ieder zijn of haar plaats heeft gevonden en begint dan te lezen: "Een man had twee zoons.

De jongste van hen zeide tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van ons vermogen, dat mij toekomt. En hij verdeelde het bezit onder hen." Wat kunnen we in elk geval al over dit gezin zeggen?" (Let op, dit is een open vraag.)

Klaslid: 'De vader is blijkbaar bereid om zijn jongste zoon te geven wat hij wil.'

Leraar: 'Ja, hè? Normaal gezien zou een zoon zijn erfdeel pas na het overlijden van zijn vader krijgen. Maar de vader is schijnbaar een liefhebbende, gulle vader. Wat nog meer?'

Klaslid: 'De jongste zoon lijkt mij egoïstisch. Dat is iets heel groots wat hij vraagt aan zijn vader, die nog in leven is.'

Leraar: 'Inderdaad. Het lijkt erop dat hij alleen aan zichzelf denkt. En hoe staat het met de oudste zoon?'

Klaslid: 'Tot nu toe heeft hij niet veel te zeggen.' De klas lacht.

Leraar: 'Ja, maar dat zegt misschien ook iets over zijn karakter. Laten we daarop letten als we verder lezen.'

Wat valt u op aan dit voorbeeld? Wat deed de leraar om de discussie op gang te brengen? U kunt een lijst maken. Dat wordt dan uw lijst en uw interpretatie van de situatie, dus zijn al uw antwoorden goed. Waarom? Omdat de eerste vraag in deze alinea een open vraag was, die u niet verkeerd kunt beantwoorden zolang uw antwoord op zo'n

vraag eerlijk is. Als u soortgelijke vragen in de klas stelt, geldt hetzelfde voor alle leden in de klas. Dat betekent dat ze al snel ontdekken dat hun opmerkingen worden gewaardeerd en dat ze vrijuit antwoorden kunnen geven.

Daarnaast is het u misschien opgevallen dat u iets las *voordat* u het voorbeeld hebt gelezen, zodat uw aandacht erbij bleef. Er staat: 'Kijk in onderstaand voorbeeld eens hoe de leraar de discussie op gang brengt.' Ik heb dat geschreven omdat ik wist dat u daardoor zou nadenken over wat u zou lezen en voorbereid zou zijn om aan de 'discussie' erna deel te nemen.

De leraar in het voorbeeld gebruikte die techniek twee keer. De eerste keer zei hij: 'Ik zou graag willen dat we niet alleen aan de verloren zoon denken, maar ook aan zijn familieleden.' En de tweede keer zei hij: 'Laten we daarop letten als we verder lezen.' Door beide suggesties kunnen de leden in de klas zich ergens op concentreren, zodat ze daarna antwoorden klaar hebben op de open vragen van de leerkracht.

Hierdoor brengen de leden in de klas het antwoord in verband met de gelezen tekst. In plaats van passief op hun stoel te zitten, lezen ze mee en denken ze echt over de Schriften na. En als de tekst gelezen is, zijn ze klaar om vragen te beantwoorden. Dan hoeft u ze slechts de beurt te geven en de discussie te leiden.

Ziet u ook dat u met zo'n discussie écht *uit de Schriften* onderwijst, en niet enkel uit het lesboek? Hoewel het lesboek er is om de les voor te bereiden, en hoewel het vol open vragen staat, moeten we ons voornamelijk op de Schriften blijven concentreren bij het lesgeven en leren.

Bij het onderwerp blijven

Het kan een uitdaging zijn om de discussie in goede banen te leiden: de discussie kan makkelijk afdwalen. Het is belangrijk om uw les goed voor te bereiden, zodat u weet waar u met de discussie naartoe wilt en dat u gereed bent om die zo nodig terug naar het hoofdonderwerp te brengen. Meestal hoeft u slechts een beetje bij te sturen: 'Dat is interessant, maar volgens mij dwalen we een beetje af. Laten we het maar weer over geloof hebben.'

Het helpt ook om een duidelijke, interessante inleiding te hebben, zodat de leden van uw klas weten waar de les

over gaat. Houd vervolgens een discussie, die u goed in de hand houdt.

Geef tenslotte een inspirerende samenvatting van het geleerde. Vaak zijn de woorden van een lofzang of gedicht een goede samenvatting. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Vertel uw luisteraars wat u hun gaat vertellen, vertel het ze dan, en vertel hun daarna wat u ze hebt verteld. Dat is een nuttige techniek.'¹

Denk eraan om uw getuigenis te geven van de waarheden die u hebt besproken.

Gevoelens en ervaringen vertellen

Het gaat echter om veel meer dan alleen een goede discussie houden. De Geest zal leden in de klas op gepaste momenten bij hun opmerkingen inspireren, zodat ze zeggen wat de Heer wil dat de klas hoort. De Heer heeft tegen zijn discipelen gezegd: 'Waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden' (Matteüs 18:20).

Natuurlijk moeten we voorzichtig zijn met het vertellen van uiterst persoonlijke of heilige belevenissen. Maar leden in de klas kunnen veel aan een les toevoegen door verhalen te vertellen. In het lesboek *Evangelieleer* staat het advies: 'Maak de klas deelgenoot van uw inzichten, gedachten en ervaringen met betrekking tot de les. Nodig ook de klas daartoe uit.'²

Er komt veel meer kijken bij een discussie in de les dan ervoor zorgen dat men iets zegt. Uiteindelijk is het een uiterst geestelijke aangelegenheid waardoor de klas dichter tot God kan komen.

Gebruikt u deze technieken, dan zult u zien dat uw klas in geestelijkheid en evangeliekennis toeneemt, en u ook. In plaats van u af te vragen hoe u de tijd vol krijgt, komt u dan tijd tekort. Misschien wordt uw klas zelfs groter omdat de leden van de klas weten dat ze aan een goede discussie mee gaan doen, waar ze leren uit de Schriften, van elkaar, van de Geest en van de Heer. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently*, herziene uitgave (1991), pp. 354–55.
2. *Het Nieuwe Testament — lesboek voor de leerkracht Evangelieleer* (1997), p. VI.

IK ONTWAAKTE VOOR HET EVANGELIE

Ik ben door ouders opgevoed die atheïst waren. Als jongeman vond ik dat mijn leven zonder God prima in orde was. Dat veranderde echter in 1989, toen mijn dikke darm scheurde en ik acht dagen in een coma lag.

Ik heb een paar herinneringen aan het ziekenhuis overgehouden, maar ik weet nog goed dat ik na mijn operatie een man in een wit gewaad zag die naast mij stond en zei dat het tijd was om 'terug te keren en te ontwaken.' Toen ik tegenstribbelde, voegde hij

toe: 'Broeder, u bent dood. Ga terug of blijf hier.' Ik deed wat hij zei en werd wakker met hevige pijn.

Toen ik uit het ziekenhuis kwam, had ik vreemde dromen waar mensen in voorkwamen die ik nog nooit had ontmoet. Ik had het gevoel dat ik had beloofd om iets te doen, maar ik wist niet wat. Al lezend onderzocht ik verschillende godsdiensten. Toen ik het Nieuwe Testament las, besepte ik dat, als de waarheid op aarde zou zijn, zij bij Jezus Christus berustte.

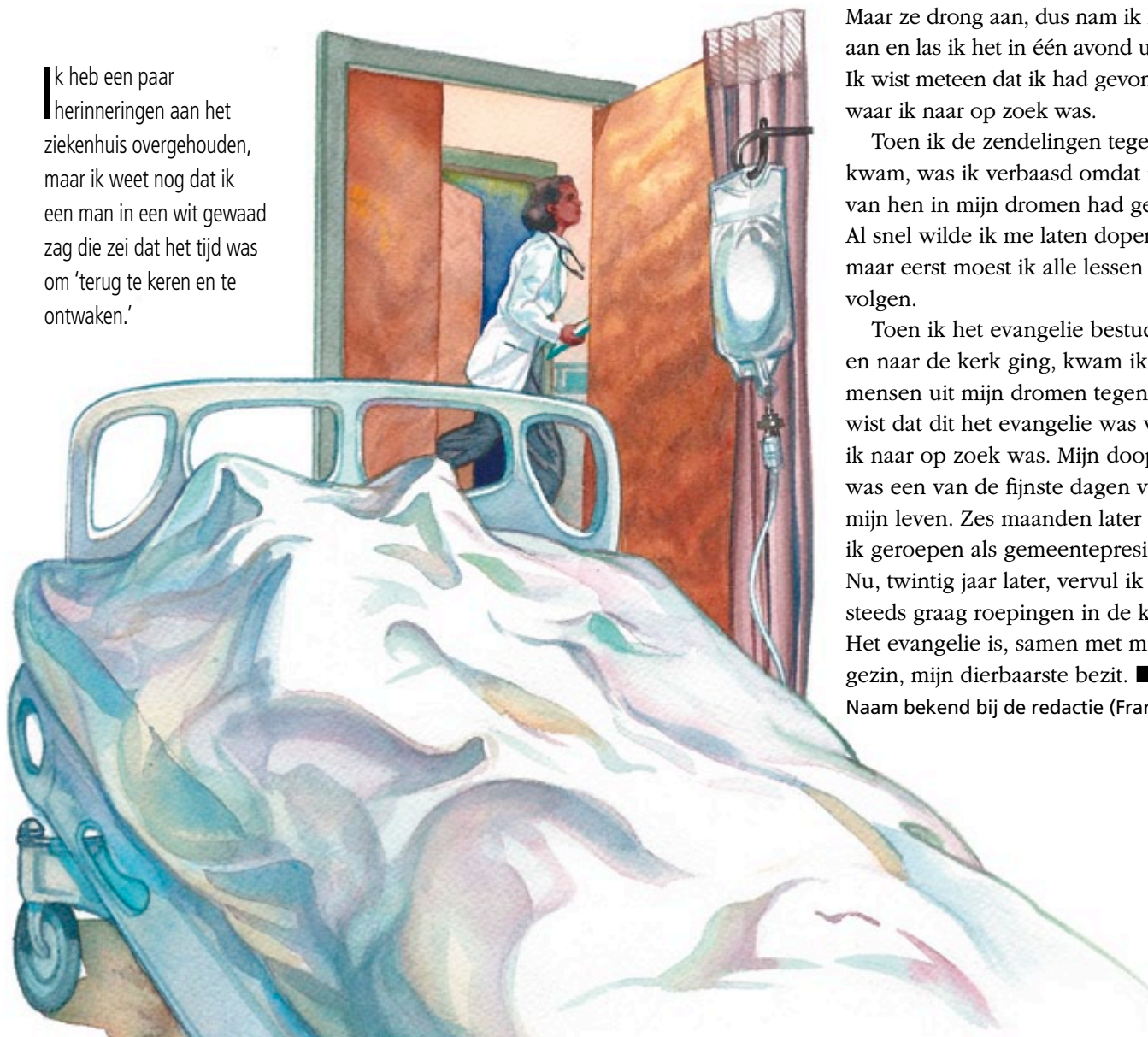
Ik zocht van 1989 tot en met 1994. Ik voelde me verloren en in de war. Ik zocht naar de mensen die ik in mijn dromen bleef zien. Het werd moeilijker. Ik raakte steeds meer in de war en bad wanhopig om antwoorden.

Kort nadat ik had gebeden, maakte ik kennis met een nieuwe collega. Ik zei tegen haar dat ik het moeilijk had en dat ik naar de waarheid zocht. Toen gaf ze mij een Boek van Mormon, dat ik weigerde aan te nemen. Maar ze drong aan, dus nam ik het aan en las ik het in één avond uit. Ik wist meteen dat ik had gevonden waar ik naar op zoek was.

Toen ik de zendelingen tegenkwam, was ik verbaasd omdat ik een van hen in mijn dromen had gezien. Al snel wilde ik me laten dopen, maar eerst moest ik alle lessen volgen.

Toen ik het evangelie bestudeerde en naar de kerk ging, kwam ik alle mensen uit mijn dromen tegen. Ik wist dat dit het evangelie was waar ik naar op zoek was. Mijn doopdag was een van de fijnste dagen van mijn leven. Zes maanden later werd ik geroepen als gemeentepresident. Nu, twintig jaar later, vervul ik nog steeds graag roepingen in de kerk. Het evangelie is, samen met mijn gezin, mijn dierbaarste bezit. ■
Naam bekend bij de redactie (Frankrijk)

Ik heb een paar herinneringen aan het ziekenhuis overgehouden, maar ik weet nog dat ik een man in een wit gewaad zag die zei dat het tijd was om 'terug te keren en te ontwaken.'

MIJN MEEST OPRECHTE GEBED

Mijn eerste jaar aan de hogeschool had ik een deeltijdbaantje bij een tankstation in een klein dorpje. Ik was om elf uur 's avonds klaar en sloot af. Hoewel het een relatief veilige buurt was, werd ik vaak zenuwachtig als ik in mijn eentje afsloot.

Op een avond was ik banger dan gewoonlijk. Toen ik had opgeruimd en naar de kassa liep om die uit te zetten, werd ik verschrikkelijk bang. Er was geen enkele logische reden om zo bang te zijn, maar het lukte me niet om te kalmeren. Ik wilde me niet aanstellen door de politie te bellen, maar ik wilde wél beschermd worden tegen eventueel gevaar.

Uiteindelijk knielde ik om te bidden. Ik vertelde mijn hemelse Vader dat ik bang was en dat ik niet wist wat ik moest doen. Het was mijn meest oprechte gebed ooit.

Meteen toen ik opstond, zag ik een auto bij de dichtstbijzijnde benzinepomp parkeren. Ik was verrast en opgelucht omdat het een politieagent was. Terwijl hij zijn creditcard pakte om zijn politiewagen bij te tanken, begon ik snel aan mijn laatste werkzaamheden. Ik wilde gebruikmaken van zijn beschermende aanwezigheid en zoveel mogelijk gedaan krijgen voordat hij klaar was met tanken. Toen hij getankt had, ging hij in

zijn auto zitten en belde hij met zijn mobiele telefoon. Toen ik afsloot en in mijn auto ging zitten, was hij er nog. We reden tegelijkertijd weg bij het tankstation.

Toen ik naar huis reed, was ik verbaasd hoe snel mijn gebed was verhoord. Nederig dankte ik mijn hemelse Vader dat Hij naar me had geluisterd. Ik had geleerd dat ik een dochter van God ben, maar pas die avond voelde ik zijn liefde zo sterk. De gemoedsrust die ik voelde, is met geen pen te beschrijven. Ik weet dat de Heer me zal zegenen als ik geloof heb en Hem om hulp vraag. ■
Jaimee Lynn Chidester (Utah, VS)

Meteen nadat ik na mijn gebed opstond, zag ik een auto bij de dichtstbijzijnde benzinepomp parkeren.

IK BEN CHRISTEN

Ik ben onderwijzers van groep vier aan een school in een buurt waar men goed bekend is met heiligen der laatste dagen. Dus was ik verbaasd toen een collega me vertelde wat een andere lerares over me had gezegd. De lerares had gezegd: 'Wist je dat mevrouw Craig geen christen is?'

Dat vond ik verschrikkelijk. Mijn man, met wie ik 28 jaar getrouwd was geweest, was nog maar net overleden, waardoor ik dichter tot mijn Heiland en mijn hemelse Vader was gekomen dan ooit tevoren. Ik wist dat ik mijn getuigenis aan deze leerkracht moest

geven, maar ik wist niet precies hoe ik dat moest doen. Ik wilde haar niet voor het hoofd stoten, maar toch wilde ik haar duidelijk maken dat heiligen der laatste dagen wél christenen zijn.

De volgende ochtend fluisterde de Heilige Geest me in wat ik moest zeggen. Toen ik in bed lag, dacht ik aan al mijn schilderijen thuis over het leven van Jezus Christus. Elk schilderij had een bijzonder plekje in mijn hart en had met een bijzondere tijd in mijn leven te maken. Doordat ik aan die schilderijen dacht, kreeg ik veel tedere

De Heilige Geest fluisterde me in wat ik moest zeggen. Die ochtend op school ging ik naar de kamer van mijn collega.

gevoelens van liefde voor de Heiland.

Op een bepaald schilderij staat de Heiland afgebeeld die het stormachtige meer kalmeert. Het herinnert mij eraan dat Hij alles overwint en dat ik door Hem ook alles kan overwinnen, inclusief mijn verdriet om het verlies van mijn echtgenoot.

Terwijl ik verder nadacht over de schilderijen, kreeg ik een sterk gevoel van dankbaarheid voor de zegeningen die ik had gekregen omdat ik tot de kerk van de Heiland behoorde.

Die ochtend op school ging ik naar de kamer van mijn collega en zei ik dat ik haar wilde verzekeren dat ik christen was. Ik vroeg: 'Hoeveel schilderijen van de Heiland heb jij op je kamer?' Ze zei dat ze thuis geen schilderijen had, maar wel twee kruisen.

Ik vertelde haar over de schilderijen van de Heiland die ik thuis had en legde uit wat de afbeeldingen voor mij betekenden. Toen gaf ik mijn getuigenis van Jezus Christus en zijn verzoening.

Ik zei ook tegen mijn collega dat ik de afgelopen jaren slechts had doorstaan omdat ik Jezus Christus kende. Ik zei tegen haar dat mijn kinderen en ik door zijn tedere barmhartigheden de moeilijke tijd na het verlies van onze vader en echtgenoot hadden doorstaan.

Toen ik wegging, omhelsde ik haar en bood zij oprecht haar verontschuldigen aan. Ik twijfelde er niet aan dat ze toen wist dat ik, als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, christen ben. ■

Kathy Fjelstul Craig (Arizona, VS)

DAT IS NIET WAT IK GELEERD HEB

Op een dag moest ik een paar uur weg van mijn werk om enkele belangrijke boodschappen voor mijn moeder te doen. 's Ochtends kwam ik op kantoor en vertelde ik mijn collega dat ik die middag afwezig zou zijn. Tijdens de pauze fluisterde ze: 'Ik kan je wel met de prikklok helpen.'

'Nee, dank je', zei ik.

Toen ik uit het kantoor vertrok om de bus te halen, ging mijn vriendin mee naar de prikklok. Ze zei zachtjes:

'Waarom klok je niet voor de middag in? Dan steek ik je prikkkaart er wel in als ik naar huis ga.'

Voordat ik een woord kon uitbrengen, voegde ze daar aan toe: 'Luister, ons salaris is onder het minimumloon, dus dit geeft niet. Het is maar een klein beetje. Trouwens, we zijn niet de enigen die het doen.'

Ik begon na te denken over wat ze zei. Ze had een paar goede argumenten, en ik wist dat ze goede

bedoelingen had. Maar dat was niet wat ik in de kerk geleerd heb.

Ik verzamelde al mijn wilskracht en vastberadenheid en zei zachtjes: 'Beste vriendin, de Heer is goed. Als Hij ons zegent, krijgen we veel meer van Hem.'

Ze liep weg, enigszins geërgerd omdat ik haar aanbod had afgewezen. Toen ik naar de bushalte liep, maakte ik me zorgen over mijn lager uitvallende salaris. Ik wist dat we de volgende maand wat minder eten zouden moeten kopen.

Onder het lopen dacht ik aan de woorden van een lofzang: 'Uw hart zij steeds oprecht, dan volgt u 's hemels zegen, wordt nooit u hulp ontzegd.'¹ En ik dacht ook aan de woorden van een andere lofzang: 'Kies toch goed, [...] en God behoedt u immermeer.'²

Door die zinsneden was ik vastbesloten om niet voor verleiding te zwichten en op de beloften van de Heer te vertrouwen.

Sinds dat voorval zijn er drie jaren voorbij gegaan. Nu heb ik een nieuwe baan. De Heer heeft mij wel degelijk gezegend. Het duurde wel even, maar de belofte van die lofzangen ging inderdaad in vervulling. En ik voel dat ik meer zegeningen zal ontvangen als ik het goede blijf kiezen. Ik ben dankbaar voor lofzangen die me de moed geven om vast te houden aan wat goed is in Gods ogen. ■

Irene Taniegra (Filipijnen)

NOTEN

1. 'Besteed uw tijd steeds nuttig', lofzang 155.
2. 'Kies toch goed', lofzang 162.

Toen ik mijn collega vertelde dat ik die middag afwezig zou zijn, antwoordde ze: 'Ik kan je wel met de prikklok helpen.'

Voorwaarts gaan IN GELOOF

Wat moet je doen als je een beslissing moet nemen en je over je keuzen hebt gebeden, maar je nog steeds niet zeker weet wat je moet doen?

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Het is de duidelijke en ernstig stemmende waarheid dat er vóór [en na] grote momenten, [...] vooral grote geestelijke momenten, tegenspoed, tegenwerking en duisternis kunnen komen.' ('Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs', *Liahona*, juni 2000, p. 34.)

Maar als je tegenwerking krijgt, betekent dat niet dat je hemelse Vader je in de steek heeft gelaten. Hij bestaat echt en zal je aan de hand leiden. Soms moeten we in geloof voorwaarts gaan totdat onze weg verlicht wordt. Hier volgen enkele inzichten van hedendaagse profeten over geduldig wachten op antwoord en leiding.

Ga tot aan de rand van het licht

'Kort nadat ik als algemeen autoriteit was geroepen, ging ik naar ouderling Harold B. Lee om raad. Hij luisterde aandachtig naar mijn

probleem en stelde voor om met president David O. McKay te praten. President McKay gaf me raad aan gaande de richting die ik in moest. Ik was bereid om te gehoorzamen, maar zag niet in hoe ik naar zijn raad kon handelen.

'Toen ik bij ouderling Lee terugkwam, zei ik tegen hem dat ik niet inzag hoe ik de aanbevolen richting kon nemen. Hij zei: "Uw probleem is

dat u het einde vanaf het begin wilt zien." Ik antwoordde dat ik tenminste één of twee stappen vooruit wilde zien. Toen zei hij iets dat me mijn leven lang is bijgebleven: "U moet leren om tot aan de rand van het licht te gaan en vervolgens een paar stappen in het duister te zetten. Dan verschijnt het licht, waardoor u de weg voor u kunt zien." Toen citeerde hij dit vers uit het Boek van Mormon:

"Betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof" (Ether 12:6).

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, "The Edge of the Light", BYU Magazine, maart 1991, magazine.byu.edu.

Ga door met vertrouwen

'Wat doe je als je je zorgvuldig hebt voorbereid, vurig hebt gebeden, redelijk lang op een antwoord hebt gewacht, en nog steeds

geen antwoord krijgt? Als dat gebeurt, is het misschien tijd om je dank uit te spreken, want dat is een bewijs van je vertrouwen in [je hemelse Vader]. Als je goed leeft, als je keuze in overeenstemming is met de leringen van de Heiland en je een beslissing moet nemen, doe dat dan vol vertrouwen. Als je openstaat voor de influisteringen van de Geest, zal er op de juiste tijd een van de volgende dingen gebeuren: je krijgt de verdooving van gedachten waaruit blijkt dat je beslissing niet juist is, of het vredige gevoel, oftewel het brandende gevoel in je boezem, als bevestiging dat je beslissing juist is. Als je rechtschapen leeft en vol vertrouwen te werk gaat, zal God je niet te lang zonder een waarschuwing laten doorgaan als je de verkeerde beslissing hebt genomen.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, "De goddelijke gave van het gebed gebruiken", Liahona, mei 2007, p. 10.

VOORTGAAN

Net voordat ik afstudeerde aan de hogeschool, vroegen mijn vrouw en ik ons twee dingen af: wanneer moeten we aan kinderen beginnen, en waar gaan we na onze studie wonen? We praatten vaak en lang over deze moeilijke kwesties, maar hadden nog geen enkele conclusie getrokken.

Op een bepaalde zondag sloeg ons gesprek om in een woordenstrijd, wat uiteindelijk tot ruzie leidde. Op dat moment ging de deurbel. We waren verbaasd toen we onze huisonderwijzers voor de deur zagen staan.

We lieten ze binnen en luisterden naar hun boodschap. Een van de

huisonderwijzers begon te vertellen over Mozes en de kinderen van Israël die uit Egypte vluchtten. Toen de Israëlieten aan de kust van de Rode Zee kwamen, konden ze niet verder. En de Egyptenaren kwamen snel dichterbij. In de Schriften staat dat de Israëlieten 'zeer bevreesd' werden (Exodus 14:10). Toen Mozes om leiding bad, antwoordde de Heer: 'Wat roept gij zo luid tot Mij? Zeg tot de Israëlieten, dat zij opbreken' (Exodus 14:15).

Zodra onze huisonderwijzers die tekst hadden gelezen, smolten onze frustratie en angst weg. Mijn vrouw en ik beseften dat we ons aan de kust van de Rode Zee zaten af te vragen wat we moesten doen, maar dat we voort moesten gaan om 'de verlossing des Heren [te] zien' (Exodus 14:13).

In ons geval betekende voortgaan een verstandige beslissing nemen, hard werken en de Heer vertrouwen. We moesten stoppen met onze woordenstrijd en in geloof handelen. Toen we de leiding van de Heer volgden, scheidden de wateren zich voor ons en konden we er ongedeerd tussendoor lopen. Wij zijn dankbaar voor de zegeningen die we ontvingen door in geloof voort te gaan, en voor huisonderwijzers die ons inspireerden om de eerste stap te zetten.

Steven Scott Stokes
(North Carolina, VS)

Laat je niet door je angsten leiden

‘[We moeten] ons niet door onze angsten laten leiden. Mogen wij altijd goedsmoeds zijn, ons geloof in God stellen en zó leven dat wij in

aanmerking komen om zijn leiding te ontvangen. Ieder van ons heeft recht op persoonlijke openbaring om ons te leiden door onze proeftijd in het sterfelijke leven. Mogen wij zó leven dat ons hart altijd openstaat voor de influisteringen en de troost van de Geest.’

President James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Weest niet bevreesd’, Liahona, oktober 2002, p. 6.

Wacht geduldig op openbaring

‘De geleidelijke toename van licht dat de opkomende zon uitstraalt, is als een boodschap van God die we “regel op regel [...], voorschrift

op voorschrift” ontvangen (2 Nephi 28:30). Openbaring komt meestal na verloop van tijd in kleine stapjes, op basis van ons verlangen, onze getrouwheid en onze voorbereiding. Dergelijke boodschappen van onze hemelse Vader vormen zich geleidelijk op onze ziel “als dauw uit de hemel” (LV 121:45).’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De geest van openbaring’, Liahona, mei 2011, p. 88.

Weet dat God zal voorzien

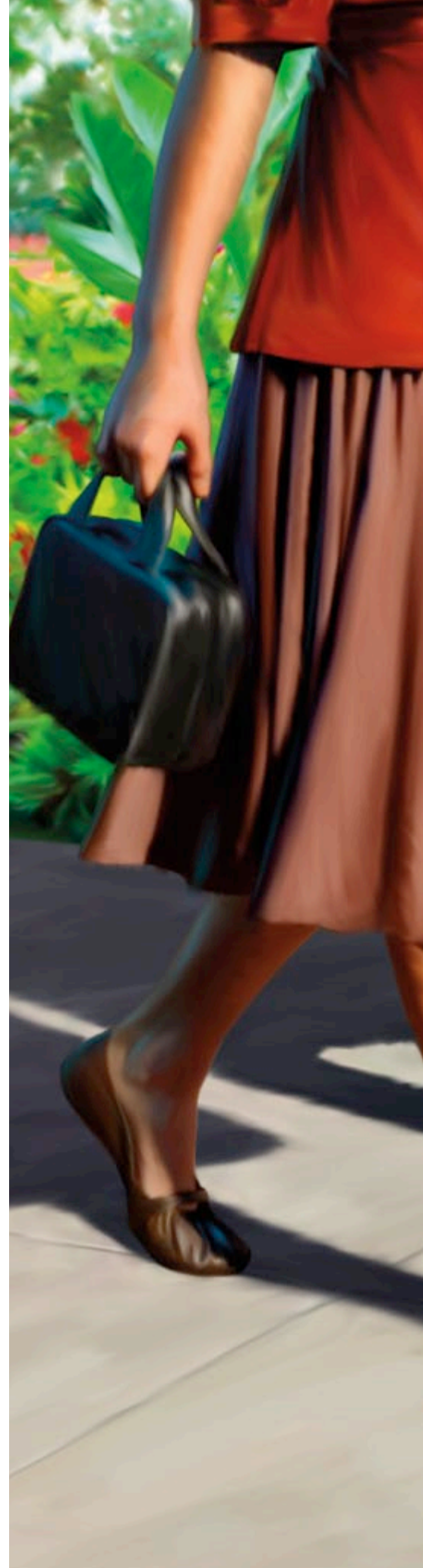

‘Tijdens [een] drukke periode riep ouderling Joseph B. Wirthlin mij als ringpresident.

‘Er ging tijdens mijn gesprek met hem veel door mij heen. Zo was ik erg bezorgd dat ik misschien niet genoeg tijd voor die roeping zou hebben. Hoewel ik mij nederig en vereerd voelde, vroeg ik mij even af of ik de roeping wel kon aanvaarden. Maar ik ontdeed me al snel van de gedachte, omdat ik wist dat ouderling Wirthlin door God was geroepen en het werk van de Heer deed. Wat kon ik anders doen dan de roeping aannemen?’

‘Soms moeten we met geloof een stap in het duister zetten en erop vertrouwen dat God ervoor zorgt dat we op vaste grond lopen. En dus nam ik het tevreden aan, omdat ik wist dat God zou voorzien.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Het waarom van dienen in het priesterschap’, Liahona, mei 2012, p. 59.

GELOOF GAAT VOORAF AAN WONDEREN

Als kind wilde ik altijd al op zending. Het begon als een eenvoudig verlangen en groeide geleidelijk aan. Maar het leven in de Filipijnen was zwaar. Mijn vader en broer waren beiden werkloos, dus was ik de enige die mijn moeder met het onderhouden van het gezin kon bijstaan. Omdat ik mijn familie op financieel gebied uit de brand hielp, spaarde ik maar langzaam voor mijn zending.

Ik wist niet zeker hoe ik het allemaal voor elkaar moest krijgen. Op een avond las ik Ether 12:12: 'Want indien er geen geloof onder de mensenkinderen is, kan God geen wonder onder hen verrichten; daarom toonde Hij Zich pas na hun geloof.' Toen las ik de boodschap van president Spencer W. Kimball (1895–1985) over geloof: 'Er is geloof voor nodig — blind geloof — om als jonge mensen in onzekere financiële omstandigheden aan een gezin te beginnen. [...] Er is geloof voor nodig om een voltijdzending te volbrengen. Maar weet dit: het zijn allemaal zaken die wij zaaien, terwijl we een getrouw, godvruchtig gezin, geestelijke geborgenheid, gemoedsrust en eeuwig leven kunnen oogsten.'¹

Door die leringen begreep ik dat ik meer geloof moest hebben om mijn zendingsaanvraag in te dienen en een voltijdzending te vervullen. Ik wist dat God me zou helpen, ook al was het moeilijk.

Mijn gemeentepresident sprak met me en zei toen dat ik alleen nog de eerste betaling hoefde te doen en een

gesprek met de zendingspresident moest hebben. Ik was erg gelukkig en opgewonden. Ik zou die week mijn salaris ontvangen, dus zou ik het vereiste bedrag kunnen betalen. Maar toen ik thuiskwam, hoorde ik dat mijn vader in het ziekenhuis lag. Ik was er kapot van toen ik beseftte dat het bedrag dat we aan het ziekenhuis moesten betalen gelijk stond aan het bedrag dat ik voor mijn zending nodig had.

Maar onze hemelse Vader bereidde een weg. We kregen wat hulp van familie en van leden van de kerk, waaronder mijn gemeentepresident. Wonder boven wonder was mijn vader een week later het ziekenhuis uit, dus kon ik mijn betaling doen. Twee weken na mijn 22ste verjaardag kreeg ik mijn oproep naar het zendingsgebied Olongapo (Filipijnen).

Ik weet dat mijn hemelse Vader het mogelijk heeft gemaakt om mijn zendingsaanvraag in te dienen. Ik weet dat alles bij Hem mogelijk is als ik Hem blijf vertrouwen en in geloof handel. Dan verhoort Hij al onze gebeden en leidt Hij ons aan de hand zolang we Hem blijven gehoorzamen. ■

Cheenee Lagunzad
(Bulacan, Filipijnen)

NOOT

1. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), p. 11; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 158.

*Als je vastbesloten bent om God te dienen en
zijn geboden te onderhouden, zal Hij je leiden
als je **luistert, leert, werkt** en **liefhebt**.*

VIER WOORDEN TOT **LEIDRAAD**

President
Thomas S. Monson

Ik wil je vertellen over enkele van mijn voornemens. Hopelijk kies jij dan ook om dat te doen. Ten eerste *zal ik luisteren*. Ten tweede *zal ik leren*. Ten derde *zal ik werken*. En ten vierde *zal ik liefhebben*. Deze vier woorden kunnen je lot bepalen.

Luisteren

Ik hoop dat je naar je moeder en vader luistert, die elke ochtend en avond op hun knieën voor jou bidden, die onze hemelse Vader vragen om over je te waken en om je bij je keuzes te leiden, dat je je als het ware voorzichtig zult gedragen. Ik geloof dat we onze ouders eren als we hen erkenning geven voor het feit dat ze bezorgd om jou en mij zijn. Dan krijgen de woorden die van de berg Sinai weerklonken een persoonlijke betekenis: 'Eer uw vader en uw moeder' (Exodus 20:12).

Ik vertrouw erop dat je luistert naar de woorden van de profeten. Ik hoop ook dat we naar de influisteringen van de Heilige Geest zullen luisteren. Ik beloof dat je door de Heilige Geest geleid wordt als je op de Heilige Geest bent afgestemd, als je in je hart naar rechtschapenheid verlangt en als je gedrag dat verlangen ook weerspiegelt.

Ik hoop dat ik altijd naar de influisteringen van de Heilige Geest zal luisteren, dat jij en ik dagelijks de kans krijgen om gehoor te geven aan

die ingevingen en de rechtstreekse invloed van onze hemelse Vader. Daarom beloof ik om te *luisteren*.

Leren

Ten tweede *zal ik leren*. Het volstaat niet om alleen maar te luisteren en niet te leren. Ik beloof plechtig om meer uit de Schriften te leren. Hopelijk heb jij ook dat voorrecht. Zou het niet fantastisch zijn als we deze raad van de Heer ter harte konden nemen: 'Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118). Laten we uit de standaardwerken leren, maar laten we ook leren van de kerkleiders en andere om ons heen.

Ik geloof bijvoorbeeld dat ik geduld kan leren oefenen door het leven van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, beter te bestuderen. Kun je je indenken hoe teleurgesteld Hij moet zijn geweest toen Hij, in de wetenschap dat Hij de sleutels tot het eeuwige leven had, en dat Hij de manier had waarop jij en ik toegang kunnen krijgen tot het celestiale koninkrijk van God, zijn evangelie aan de mensen in het midden des tijds bracht en zag dat zij Hem en zijn boodschap verwierpen? Maar toch gaf Hij blijk van geduld. Hij aanvaardde zijn verantwoordelijkheid, zelfs in de hof van Getsemane en aan het kruis. Ik hoop de Heer mij geduld leert.

Ik dring er bij je op aan om die eed ook af te leggen: *ik zal leren*.

Werken

Ten derde *zal ik werken*. Het volstaat niet om te wensen, te dromen of te beloven. Wij moeten iets doen. De Heer heeft gezegd: 'Hij die zijn sikkkel *met zijn macht* inslaat, [...] legt een voorraad aan, zodat hij niet verloren gaat' (LV 4:4; cursivering toegevoegd). Nephi zei: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden' (1 Nephi 3:7). Jakobus vatte die les als volgt samen: 'Weest daders des woords en niet alleen hoorders; dan zoudt gij uzelf misleiden' (Jakobus 1:22).

Afgelopen zomer had ik bijvoorbeeld een weekend vrij. Toch gaf de Geest mij in dat ik een taak moest uitvoeren. Ik vloog naar Californië. Toen ik ging zitten, was de stoel naast mij leeg. Maar uiteindelijk ging er een knappe jongedame op die stoel zitten. Ik zag dat ze een boek aan het lezen was. Ik kon het niet laten om een vluchtige blik op de titel te werpen. Het was geschreven door een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik zei tegen haar: 'O, u bent mormoon.'

Ze antwoordde: 'O nee, hoe komt u daar bij?'

Ik antwoordde: 'Nou, u leest een boek dat is geschreven door een vooraanstaand lid van De Kerk van Jezus

Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.’

Ze zei: ‘U meent het. Ik heb het gekregen van een vriendin, maar verder weet ik er niet veel van. Ik ben er echter wel benieuwd naar geworden.’

Ik vroeg me af: Zal ik de stap wagen en meer over de kerk zeggen? De woorden van Petrus kwamen in me op: ‘[Wees] altijd bereid’ (1 Petrus 3:15). En ik wist dat dit het moment

was om mijn getuigenis te geven. Daarna kreeg ik de kans om haar vragen over de kerk te beantwoorden — intelligente vragen die opborrelden uit een hart dat op zoek was naar de waarheid. Ik vroeg of ik twee zendingen bij haar langs mocht sturen. Ik vroeg of ze onze gemeente voor jongvolwassenen in San Francisco wilde bezoeken. Dat wilde ze allemaal. Toen ik weer thuis was, schreef ik naar de ringpresident en gaf hem haar gegevens door. Kun je je voorstellen hoe blij ik was toen ik later een telefoontje kreeg van de ringpresident om me te vertellen dat ze net lid van de kerk was geworden? Dat maakte mij heel erg blij.

Ik besef dat ik de plicht heb om te *werken*.

Liefhebben

En nu mijn laatste belofte: *ik zal liefhebben*. Herinner je je welk antwoord de Heiland de wetgeleerde gaf die Hem vroeg: ‘Meester, wat is het grote gebod in de wet?’

Hij antwoordde: ‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf’ (Matteüs 22:36–39).

De Engelse toneelschrijver William Shakespeare heeft geschreven: ‘Hij slechts heeft lief, die ’t toont in woord en daad.’¹ Hoe kunnen jij en ik onze liefde voor God en onze medemens tonen? Door gehoorzaam te zijn aan Gods geboden en de raadgevingen van zijn dienstknechten. Wij hebben het voorrecht om tiende te mogen betalen, de wet van kuisheid te mogen gehoorzamen, in elk facet van ons leven het woord van onze hemelse Vader te mogen gehoorzamen.

Onze hemelse Vader kan onze liefde voor Hem waarderen vanwege onze inzet om Hem en onze medemens te dienen.

De keuze is aan jou

Vier eden: *Ik zal luisteren, ik zal leren, ik zal werken en ik zal liefhebben*. Houden wij ons aan die beloften, dan kunnen we leiding ontvangen van onze hemelse Vader en kunnen we ware vreugde hebben.

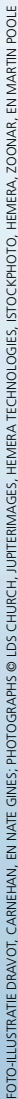
De keuze is aan jou en aan mij om te onthouden dat onze keuzes, onze beslissingen, ons lot bepalen. Als je vastbesloten bent om God te dienen en zijn geboden te onderhouden, zal Hij je leiden als je *luistert, leert, werkt en liefhebt*. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University op 16 januari 1973.

NOOT

1. William Shakespeare, *De twee edellieden van Verona*, red. William George Clarke en William Aldis Wright, *The Great Books of the Western World* (1952), eerste bedrijf, tweede toneel, regel 31.

'Dien elke dag. Er zijn overal mogelijkheden. [...] Meestal gaat het om kleine, oprechte daden, die ertoe leiden dat anderen volgeling van Jezus Christus worden.'

(David L. Beck, 'Je heilige plicht om te dienen', *Liahona*, mei 2013, p. 55.)

Hoe kan ik 'op heilige plaatsen staan' als er zoveel onheilige dingen om me heen zijn, zoals op school?

Om ons op moeilijke tijden voor te bereiden, heeft de Heer ons bevolen om 'op heilige plaatsen staan' (LV 45:32; zie ook LV 87:8). Om dat te doen, moeten we de normen naleven en de Heilige Geest bij ons hebben. De Geest helpt ons om verleiding te weerstaan en negatieve invloeden te mijden. Hier zijn enkele manieren waarop je de Geest kunt uitnodigen om bij je te zijn:

- Bid. Begin de dag met een gebed. Bid overdag, vooral als je in de buurt van onheilige invloeden op school of ergens anders moet begeven.
- Ga naar het seminarie en bestudeer dagelijks de Schriften. Bestudeer je de leringen in de Schriften, dan word je met licht en waarheid vervuld. 'Licht en waarheid verzaken de boze' (LV 93:37).
- Neem elke week van het avondmaal. Hernieuw je op zinvolle wijze je verbond om het evangelie na te leven, dan ontvang je de belofte van de Heer dat je zijn Geest bij je zult hebben.
- Leef naar de normen in *Voor de kracht van de jeugd*. Door die normen zul je voor heiligheid kunnen staan.
- Onderhoud een goede band met je ouders. Tieners die een goede verstandhouding met hun ouders hebben, zijn veel sterker in moeilijke situaties.

Deze suggesties kunnen je in geestelijk opzicht sterker maken. Je zult er baat bij hebben als je je in een onheilige situatie bevindt die je niet kunt mijden, zoals op school. Toch is het beter om onheilige situaties zoveel mogelijk uit de weg te gaan.

Een eerbiedige houding handhaven

Ik ben erachter gekomen dat je de plaatsen om je heen heilig kunt maken, want *wie* we zijn is belangrijker dan *waar* we zijn. Er is veel verleiding op school, maar het is belangrijk om je eerbiedig op te stellen jegens je hemelse Vader en te proberen om de naam van Christus op je te nemen. Op die manier kun je van je school een heilige plaats voor jezelf maken, omdat je aan je hemelse Vader en aan de Heiland denkt.

Ouderling Ojeda (21), zendingsgebied Bogotá-Noord (Colombia)

Kies het goede, mijd het kwade

Ik probeer plekken op school te ontlopen waarvan ik weet dat anderen er meestal verkeerde dingen doen. Ook kies ik zorgvuldig naast wie ik in de klas of tijdens de lunch ga zitten, want dat heeft invloed op mijn gedachten en daden. Maar hoe voorzichtig we ook zijn, toch zien en horen we zo nu en dan onheilige dingen. Als dat me overkomt, kijk ik vlug de andere kant op en neurie ik een lofzang om verkeerde gedachten kwijt te raken. Het heeft me ook geholpen om in de Schriften te lezen en met opbouwende vriendinnen te praten. We kunnen niet altijd onze omgeving kiezen, maar we kunnen wél kiezen hoe we erop reageren.

Eliza A. (14), Utah (VS)

Voor je geloof opkomen

Maak je omgeving heilig. Ga met vrienden om die het advies opvolgen in *Voor de kracht van de jeugd*. Vertel anderen over je normen en vraag

hun om geen ongepaste taal te gebruiken of slechte muziek aan te zetten als jij er bent. Wees niet bang om voor je geloof op te komen.

Thomas S. (15), Georgia (VS)

Wees sterk en moedig

Wij moeten sterk en moedig zijn. Wij moeten het goede kiezen. Soms is het moeilijk, maar als we dat doen, worden we gelukkig. Als mensen ons vragen om met ze mee te drinken of te

roken, moeten we moedig 'nee' zeggen. We kunnen uitleggen dat we het goede willen kiezen en dat we die dingen daarom niet doen.

Anastasia N. (20), Ivano-Frankivsk (Oekraïne)

Doe je best om de Geest bij je te hebben

We komen mensen op school tegen die niet dezelfde normen hebben. Toch kunnen we met de leiding van de Heilige Geest het juiste kiezen en hun het goede voorbeeld geven. Als we de liefde van onze hemelse Vader willen voelen, is het belangrijk dat we altijd 'op heilige plaatsen staan'. Dat kun je doen door je best te doen om de Heilige Geest bij je te hebben. Als we ervoor kiezen om door Gods liefde te worden omgeven, zullen we heel gelukkig zijn, omdat we weten dat onze hemelse Vader tevreden is met onze daden.

Genzen N. (18), Zamboanga (Filipijnen)

Verlaag nooit je normen

Een paar jaar geleden was ik een van de weinige kerkleden in mijn klas. De mensen dachten dat ik raar was omdat ik per se alle normen van de kerk wilde naleven. Dus besloot ik op een dag dat ik mijn normen wel een beetje kon verlagen. Toen ik dat deed, merkte ik dat ik meer aandacht van anderen kreeg. Maar na slechts een paar weken voelde ik me schuldig en wendde

ik me tot de Heer om me te bekeren. Hij hielp me. Ik moest veel offers brengen, maar het was de moeite waard! Ik zag op school echt de zegeningen van het evangelie naleven. Ik raakte wel vrienden kwijt en kreeg minder aandacht, maar ik kreeg er respect en geluk voor in de plaats.

Sutton K. (15), Texas (VS)

Denk aan de tempel

De heiligste plaats op aarde is de tempel. Als je daaraan denkt, kun je het goede kiezen, in welke omstandigheden je je ook bevindt. Je kunt ook een foto van de tempel op een zichtbare plek hangen. Dan voel je je prettiger en heb je de kracht om niet op de onheilige dingen op school te letten.

Angel T. (18), Ecuador

Voor meer ideeën voor op heilige plaatsen staan kunt u op conference.lds.org de volgende toespraken lezen van de algemene aprilconferentie 2013: Dallin H. Oaks, 'Volgelingen van Christus', en Robert D. Hales, 'Standhouden op heilige plaatsen'.

HET IS JOUW KEUS

'Wij beslissen waar we willen zijn. God heeft ons onze keuzevrijheid gegeven. Hij neemt

die niet van ons weg, en als ik iets doe wat verkeerd is en het grondgebied van de duivel betreed, doe ik dat omdat ik de wil en de macht daartoe heb. Ik kan daar niemand anders de schuld van geven; en als ik ervoor kies om de geboden van God na te leven en aan de kant van de Heer te blijven, doe ik dat omdat ik dat behoor te doen, en daarvoor zal ik worden gezegend. Het zal niet het gevolg zijn van wat iemand anders doet.'

President George Albert Smith (1870-1951), Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith (2011), pp. 197-198.

VOLGENDE VRAAG

'Mijn moeder werkt de hele dag. Hoe kan ik onze band hechter maken?

Stuur je antwoord en eventueel een scherpe foto in vóór 15 september naar liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post (zie adres op p. 3).

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming en als je onder de achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail) om je reactie en foto te plaatsen.

GETUIGENIS DOOR HET SEMINARIE

Karla Brigante

Mijn moeder heeft me het evangelie met de paplepel ingegoten, maar omdat mijn vader geen lid was, vroeg ik me altijd af of ik me op het juiste pad bevond. Ik begreep maar nooit waarom mijn vader geen lid van de kerk was geworden als het echt waar was. Toch vond ik het leuk in het jeugdwerk en zong ik graag lofzangen. Ik vond het ook fijn als mijn moeder me uit de Schriften voorlas. Stukje bij beetje ontwikkelde ik mijn eigen getuigenis.

Toen ik jongevrouw werd, was een van de eerste doelen die ik stelde om

elke vastenzondag mijn getuigenis te geven. Het werd een gewoonte om mijn getuigenis te geven. Toen ik naar het seminarie ging, kreeg ik er een groter verlangen door om kennis op te doen.

Mijn eerste seminariejaar ging over het Oude Testament. Dat jaar ging ik het Oude Testament niet alleen meer waarderen en op waarde schatten, maar ontdekte ik ook hoe belangrijk tempels en genealogie zijn.

Samen met andere cursisten van mijn wijk raakte ik betrokken bij familiehistorisch werk. We extraheerden honderden namen en kregen

veel liefde voor mensen van wie we bijna niets afwisten — enkel hun naam en andere beperkte gegevens. Hoewel ik wist dat ons werk belangrijk was, was ik soms ontmoedigd en gefrustreerd. Hoewel ik verordeningen verrichtte voor mensen die ik niet kende, kon ik maar niet tot mijn vader doordringen. Hij begreep niet hoe belangrijk het was wat ik deed. Ik bleef bidden en vasten dat de Heer zijn hart zou raken.

Het daaropvolgende jaar bestudeerden we het Nieuwe Testament in het seminarie. Op een ochtend werd ik wakker en begon ik over

de Heiland in Getsemane te lezen. De tranen stroomden over mijn wangen toen ik besepte dat Hij zijn bloed voor mij had vergoten. Had ik maar nooit gezondigd! Ik moest denken aan de woorden van Jesaja die ik het jaar ervoor had bestudeerd: 'Om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem' (Jesaja 53:5). Toen ik over de kruisiging en de opstanding las, kwam mijn moeder de kamer binnen. Ik vertelde haar over mijn gevoelens, mijn getuigenis en dat ik wilde dat mijn vader wist wat ik in het seminarie had geleerd.

Toen we het jaar daarop in de Leer en Verbonden lazen, bleef mijn getuigenis groeien. Ik kreeg ook een getuigenis dat Joseph Smith een profeet was. Ik besloot ook om zijn voorbeeld te volgen en God te

vragen of de kerk waar is. Hoewel ik er in mijn hart al van overtuigd was, ging ik toen ik op een middag alleen was oprecht in gebed. Toen ik dat deed, besepte ik dat ik het getuigenis waar ik om vroeg tijdens mijn Schriftstudie en seminarielessen al had ontwikkeld.

De Heer stelde dat jaar mijn verstand en mijn hart open voor de Schriften. Ik begreep de Leer en Verbonden beter dan ooit tevoren. Ik leerde ook hoe waardevol een ziel is (zie LV 18:10–16) en begon mijn groeiende getuigenis aan anderen te geven die niets van het evangelie afwisten, onder wie mijn vader.

Ik wist dat mijn getuigenis ook sterker zou worden als ik in mijn laatste seminariejaar het Boek van Mormon zou bestuderen. Toen ik het ijverig bestudeerde, voelde ik de liefde van mijn hemelse Vader voor mij. Ik vond de verhalen in het Boek van Mormon

zó inspirerend dat ik niets liever wilde dan erin lezen. Ik nam het Boek van Mormon mee naar school en las er in mijn vrije tijd in. Ook besprak ik met mijn vader wat ik had gelezen.

Op een dag had ik een lang gesprek met mijn vader over het evangelie en daagde ik hem uit om het Boek van Mormon van begin tot eind te lezen. Ik getuigde dat hij net als ik een getuigenis kon ontvangen.

Ik ben blij dat ik kan zeggen dat mijn vader het Boek van Mormon ging lezen. Toen hij dat deed, wist hij dat de kerk waar was en liet hij zich uiteindelijk dopen! We bereiden ons thuis nu voor om ons in de tempel aan elkaar te laten verzegelen. Ik weet dat ik mijn eigen getuigenis heb ontwikkeld door naar het seminarie te gaan en de Schriften te lezen, en ik weet dat die het gezin tot zegen zijn. ■

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).

WAAROM EEN TEMPEL- HUWELIJK?

*We hebben het in de kerk vaak over het tempelhuwelijk.
Heb je je wel eens afgevraagd waarom?*

Er wordt de laatste tijd veel over het huwelijk gepraat — wat het is, waarom het er is en welke rol het in de samenleving speelt. We hebben het in de kerk vaak over het tempelhuwelijk. Je weet dat het belangrijk is omdat je er in je eerste evangelielessen al over hebt geleerd, of je nu een zonnestraaltje of een jeugdige bekeerling was.

Maar sommigen van jullie vragen je misschien af waarom. Misschien gaat het je meer om de vraag waar het tempelhuwelijk om draait. Je wilt weten — niet alleen met je verstand, maar ook met je hart — waarom je zo hard naar een tempelhuwelijk toe zou moeten werken, vooral nu het concept van het huwelijk als instelling in samenlevingen over de hele wereld lijkt te verzwakken.

Het begint bij de leer van het gezin.

De leer van het gezin

De term *leer* wordt in de kerk gebruikt om veel begrippen te definiëren. In de Gids bij de Schriften wordt *de leer van Christus* omschreven als ‘de beginselen en leringen van het evangelie van Jezus Christus.’¹ Dus wat bedoelen we met de leer van het gezin of de leer van het eeuwig huwelijk?

In ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ staat dat ‘het huwelijk

tussen man en vrouw van Godswegen is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.’² Met andere woorden, als we het hebben over de vraag waarom we hier op aarde zijn, wat we moeten bereiken en wie we zouden moeten worden, heeft dat allemaal te maken met deel van een gezin uitmaken, kunnen trouwen en een nieuw gezin kunnen stichten.

In de proclamatie over het gezin staat ook: ‘Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden in heilige tempels maken het mogelijk dat de mens naar de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.’³

Maar wat gebeurt er met ons gezin na de dood? Als je voor de wet van [...] het land bent getrouwd, is die wet dan na de dood nog steeds van kracht? Nee, want die wetten zijn door de mens opgesteld en zijn slechts van kracht zolang je daar nog onder valt. Een huwelijksband kan alleen na de dood van kracht zijn als die verzegeld is op de juiste plek en met het juiste gezag dat in de eeuwigheid blijft bestaan. Die plek is de tempel en dat gezag is het priesterschap (zie LV 132:7, 15–19). Als je voor een tempelhuwelijk kiest en je je aan dat verbond houdt, kies je ervoor om voor eeuwig bij je partner te zijn.

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

In de maand augustus bestudeert u in het priesterschapsquorum en in de jongevrouwen- en zondagsschoolklassen het huwelijk en het gezin. Een belangrijke leerstelling is dat gezinsleden zich middels het tempelhuwelijk voor eeuwig aan elkaar kunnen laten verzegelen en na de opstanding als gezin bij elkaar kunnen blijven.

Bedenk na het lezen van dit artikel hoe uw leven anders is omdat u zich in de tempel aan een partner kunt laten verzegelen. Bedenk ook wat voor invloed dat op uw keuzen heeft gehad en wat u doet om u op een tempelhuwelijk voor te bereiden. Schrijf uw gevoelens op en getuig er eventueel van in gesprekken met anderen thuis, in de kerk en op sociale media.

Waarom we het zo belangrijk vinden

Misschien ken je die leerstelling al, maar vraag je je nog steeds af waarom het nog meer zo belangrijk is. Maar het gaat er niet alleen om dat je de leer begrijpt. Het is ook gewoon de vraag wat het huwelijk en het gezin diep van binnen voor je betekenen. Het antwoord is eenvoudigweg dat we het gelukkigst worden als we het evangelie naleven en een tempelhuwelijk sluiten en in stand houden.

Tijdens de algemene aprilconferentie van 2013 formuleerde ouderling L. Whitney Clayton het als volgt:

‘Geen enkele andere relatie biedt zoveel vreugde en kan zoveel goeds en zoveel persoonlijke ontwikkeling teweegbrengen.’⁴

We weten ook dat ‘de kans op een gelukkig gezinsleven [...] het grootst [is] als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.’⁵

Denk hier eens over na: je besteedt je hele leven veel tijd aan de voorbereiding op grote veranderingen, zoals de doop, de overgang van het jeugdwerk naar de jongemannen of jongevrouwen, tempelbezoek, familiehistorisch onderzoek en tempelverordeningen voor je voorouders.

Jongemannen ontvangen het priesterschap en maken vooruitgang in verschillende priesterschapsambten. De jonge vrouwen maken vooruitgang in de jonge vrouwenklassen. Dan is er nog de diploma-uitreiking op de middelbare school of iets dergelijks. En nu kunnen zendingen op hun achttiende of negentiende op zending. Er zijn veel voorbereidingen nodig en er is veel om naar uit te kijken.

Maar het belangrijkste verbond waar we ons op voorbereiden, is de verzegeling in de tempel. Als leden van een gezin naar het plan van geluk leven en ze hun tempelverbonden nakomen, zullen ze ware vreugde kennen.

Het leven draait om het evangelie. Het is de enige reden dat we hier zijn. Als we het pad van het evangelie volgen, leidt dat tot vreugde. Dat pad leidt naar een tempelhuwelijk, of dat nu in dit leven of in het leven hierna is. Er wordt trouwe kinderen van de Vader geen enkele zegen onthouden.

Ouderling Bruce R. McConkie (1915–85) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De belangrijkste gebeurtenis in het leven van de heiligen der laatste dagen is het huwelijk met de juiste persoon, op de juiste plek.’⁶ ■

NOTEN

1. Zie Gids bij de Schriften, ‘Leer van Christus’, www.lds.org/scriptures/?lang=nld.
2. In ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
3. ‘Het gezin’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
4. L. Whitney Clayton, ‘Het huwelijk: kijken en leren’, *Liahona*, mei 2013, p. 83.
5. ‘Het gezin’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
6. Bruce R. McConkie, ‘Keuzevrijheid of inspiratie?’ *New Era*, januari 1975, p. 38; zie ook Thomas S. Monson, ‘Whom Shall I Marry?’ *New Era*, oktober 2004, p. 6.

HUWELIJKSVREUGDE

Huwelijksvreugde houdt onder meer in:

Zelfvertrouwen en steun.

Als je huwt, heb je iemand die je enthousiast maakt en aanmoedigt om het goede te doen, die je dagelijks opbouwt en met je meeleeft als je blij of verdrietig bent.

Kinderen. Het is erg fijn dat onze hemelse Vader ons vertrouwt en dat we zijn kinderen mogen verzorgen en onderhouden.

Delen. Het is een geweldige zegen om je leven te delen met een ander en later ook met je kinderen. Elk succes van jou en je partner wordt een succes van het gezin. Gezamenlijke herinneringen geven het leven meer betekenis.

Raad. Je partner kan je goede, eerlijke raad geven. Je kunt erop vertrouwen omdat je weet dat degene die de raad geeft alleen maar het beste met je voor heeft.

Kracht. Twee zijn sterker dan één. Je kunt elkaar sterken en helpen om het evangelie beter na te leven.

Plezier. Als je iemand goed kent en elkaar echt vertrouwt, ga je met plezier en humor door het leven.

Liefde. Het is verbazend vernieuwend en verfrissend als iemand je elke

dag vertelt dat hij of zij van je houdt.

Hulpbetoon. Je wordt gelukkig als je anderen helpt, en zelfs nog meer als je een dierbare helpt.

Vriendschap. Je hebt iemand die je in goede en slechte tijden bijstaat.

Vertrouwen. Het is een troost om te weten dat je bij iemand bent die altijd het beste voor je wil, en dat je niet bang hoeft te zijn om hem of haar te vertrouwen.

Lichamelijke en emotionele gezondheid. Het huwelijk is een unieke relatie waarmee de Heer twee mensen voor eeuwig aan elkaar verbindt die eenheid, saamhorigheid en vreugde als doel hebben.

Ervoor kiezen om niet te **RODDELEN**

Brett Schachterle

In mijn tienerjaren zette ik als vrijwilliger bij de technische dienst van mijn middelbare school de technische installatie voor de jaarlijkse schoolmusical op. Het is een van mijn favoriete herinneringen aan dat jaar, omdat het leuk was en ik er veel van heb geleerd. Ik werkte ook graag samen met de mensen die ik daar ontmoette.

Maar het belangrijkste dat ik ervan leerde, gebeurde onverwachts.

De technische dienst maakte gebruik van draadloze hoofdtelefoons om zachtjes met elkaar te kunnen communiceren. We gebruikten ze ook om grappen te vertellen, gesprekken te voeren en zelfs om voor elkaar te zingen om elkaar tijdens de repetities te vermaken.

Maar de eerste keer dat we een hoofdtelefoon op hadden, gebeurde er iets waardoor ik me niet zo op mijn gemak voelde. In het begin had ik het erg naar mijn zin. Maar toen begonnen sommige mensen over de repeterende acteurs op het podium te roddelen. Ik probeerde hun gemene en lompe opmerkingen te negeren, maar in de loop van het gesprek werd de roddel steeds grover en aanstootgevender.

Van sommige opmerkingen werd ik misselijk, maar ik was bang om mijn nieuwe vrienden terecht te wijzen. Had ik dat maar gedaan, want omdat ik hun grappen tolereerde, raakte ik uiteindelijk in de verleiding om te lachen en zelf opmerkingen te maken. Ik begon het voor mezelf te vergoelijken. Alleen

de technische dienst zou me horen, en ik wilde bij de groep horen.

Hoewel het moeilijk was, wist ik dat het niet goed was om te roddelen over de acteurs op het podium, dus besloot ik dat niet te doen.

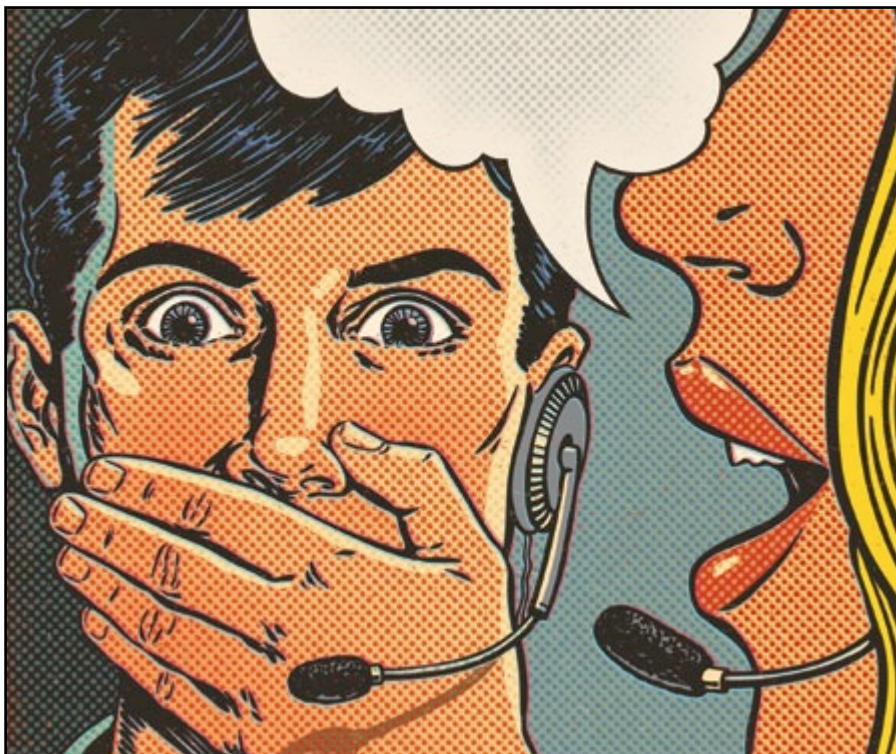
Na de repetitie kwamen we erachter dat alles wat we hadden gezegd, achter het podium hoorbaar was. De ongeveer zestig toneelspelers hadden ons gesprek gehoord. Sommigen waren boos, overstuurd of in verlegenheid gebracht. Ze hadden er geen van allen ook maar één goed woord over te zeggen.

Toen ik de gebeurtenis later met een van mijn vriendinnen besprak,

zei ze: 'Iedereen weet wel dat jij nooit zoiets zou zeggen.' Ik was geschokt door haar opmerking en besepte dat ik een belangrijke keuze had gemaakt. Wat zouden ze over me gezegd hebben als ik wél aan de roddel had meegedaan? Hoe zouden ze dan over de kerk gedacht hebben?

Ik ben dankbaar voor de keuze die ik in dat donkere, kleine theaterje heb gemaakt, ook al dacht ik dat anderen me niet konden horen, want daardoor heb ik zegeningen van vriendschap, gemoedsrust en vertrouwen gekregen, die ik niet zou hebben als ik toen had geroddeld. ■

De auteur woont in Washington (VS).

Dan 'SPREKEN' wij dat na

Onze woorden weerspiegelen wat we in ons hart voelen en wie we werkelijk zijn.

Toen ik bisschop was, kwam er een fijne jongeman voor een gesprek mijn kantoor binnen. Tijdens het gesprek gaf hij aan dat hij maar één groot probleem had: vloeken. Hij hoorde voortdurend vulgaire taal om zich heen en was daardoor ook gaan vloeken. Hij zei dat hij had geprobeerd om te stoppen, maar dat het hem niet gelukt was. Hij vroeg hoe hij kon ophouden met dat slechte taalgebruik.

Ik dacht meteen aan ideeën zoals die in de nieuwe *Voor de kracht van de jeugd* staan: 'Als je gewoon bent om taal te gebruiken die niet in overeenstemming is met deze normen — zoals vloeken, sarren, roddelen of tieren — kun je je veranderen. Bid om hulp. Vraag je gezinsgenoten en vrienden om je daarmee te helpen.'¹ Had die raad toen maar in *Voor de kracht van de jeugd* gestaan.

Een belevenis uit mijn jeugd

Ik vertelde deze jongeman over iets dat ik in mijn jeugd had meegemaakt in een omgeving waar men vaak ongepaste taal uitsloeg. Het leek erop dat het gevloek dat ik hoorde langer in mijn gedachten bleven hangen dan de goede gedachten die ik wilde hebben.

Larry M. Gibson

Eerste raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

Een aardige priesterschapsleider zei tegen me dat gedachten op een wonderbaarlijk opslagmedium lijken. We kunnen ongepaste gedachten snel met prijzenswaardige gegevens overschrijven.

Een vriend van mij en ik probeerden dat uit. We leerden twee lofzangen uit het hoofd, 'Gij zijt mijn hoogste Goed' (Lofzang 67) en 'Heer, geef mij meer reinheid' (Lofzang 94), en het dertiende geloofsartikel. We spraken af dat we, als een van ons iets zou zeggen wat ongepast was, meteen een van de lofzangen zouden zingen of het geloofsartikel zouden opzeggen.

We beseften al snel dat we de lofzangen op sommige plaatsen niet hardop wilden zingen. We schaamden ons daar te erg voor! Dus zeiden we het dertiende geloofsartikel op, met nadruk op het gedeelte: 'Als er iets deugdzaam, liefelijk, eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.' Het werkte! We ontdekten dat de ongepaste gedachten verdwenen als we het opzegden. Door één woord te veranderen, verzonnen we ons eigen eenvoudige motto: 'Dan *spreken* wij dat na!' Als een van ons die zinsnede zei, dachten we: zijn mijn gedachten eerlijk, kuis,

welwillend, deugdzaam, liefelijk, eerzaam of prijzenswaardig? (Zie Geloofsartikelen 1:13.) Als dat niet zo was, wisten we dat er werk aan de winkel was.

Wat wij kunnen doen

Wij leven in een tijd met veel ruwe, vulgaire taal en gevloek. Het lijkt bijna onmogelijk om ons volledig af te schermen van dingen die we liever niet horen of zien. We moeten er gewoon voor zorgen dat we zelf niet vloeken of ruwe en vulgaire taal uitslaan. Paulus voelde dit waarschijnlijk aan toen hij zei: 'Laat er geen vuile taal uit uw mond komen' (Efeziërs 4:29).

Ik heb sommige jongeren ongepaste taal horen uitslaan omdat ze dachten dat ze daardoor bij de groep hoorden, terwijl anderen het juist deden om op te vallen. In feite zijn dit blijkbaar de belangrijkste redenen waarom jongeren die gewoonte aannemen.

Ik ben onder de indruk van jongeren die 'anders [durven] te zijn',² zoals een jongeman die bevriend was met een niet-lid dat regelmatig vloekte. Telkens als zijn vriend vloekte, vroeg hij hem vriendelijk om dat niet meer te doen. Tenslotte stopte zijn vriend ermee. Zijn vriend

was zó van hem en zijn levenswijze onder de indruk dat hij meer over de kerk wilde weten. Kort daarna liet hij zich dopen.

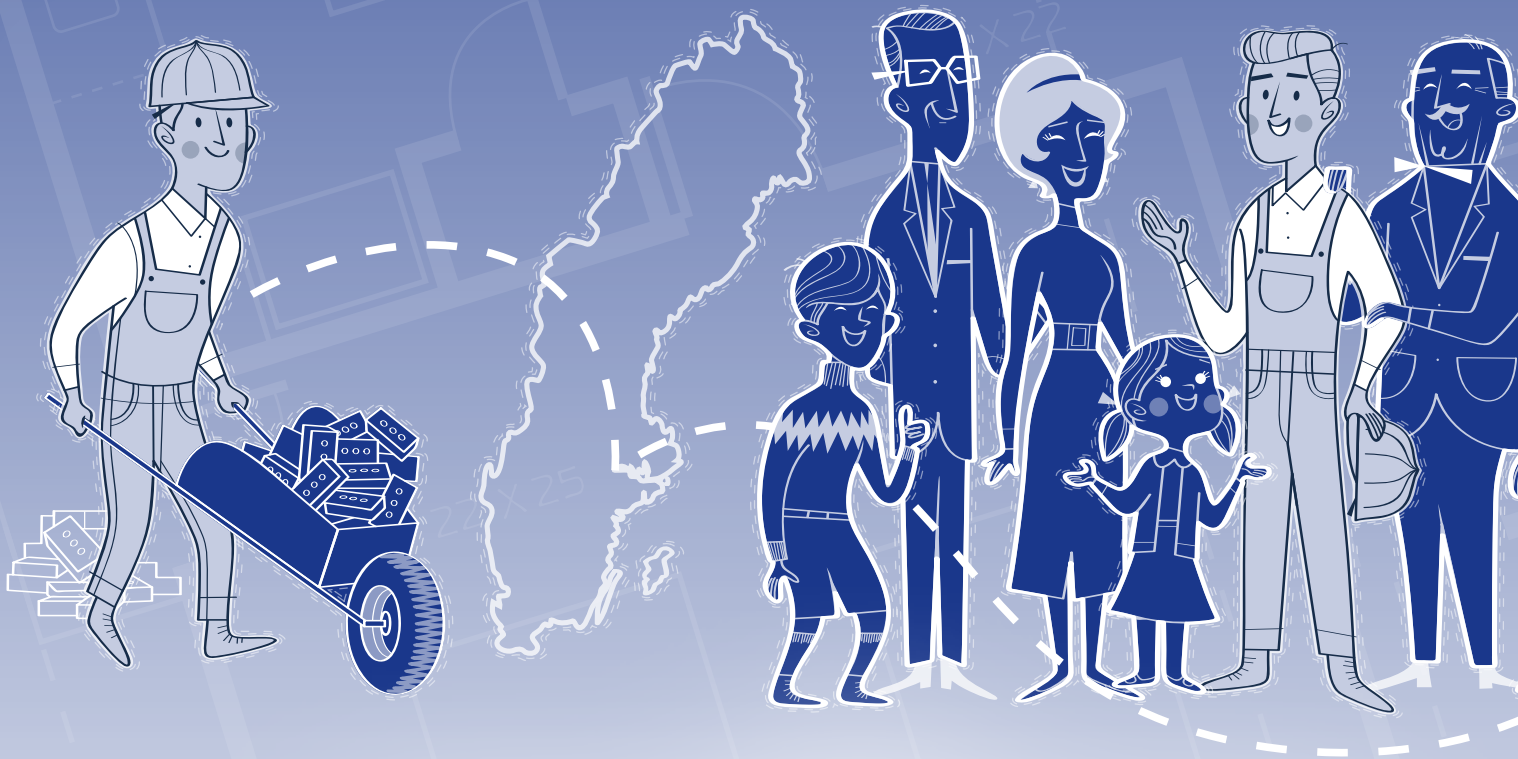
We denken aan wat we in ons hart voelen, en we spreken over datgene waar we aan denken. Daarom weer spiegelen onze woorden wat we in ons hart voelen en wie we werkelijk zijn.

In *Voor de kracht van de jeugd* wordt dit mooi uiteengezet: 'Nette en intelligente taal duidt op een helder en gezond verstand. Door opbouwende, bemoedigende, welwillende taal te gebruiken, bied je de Geest de kans om bij je te zijn.'³

Ieder van ons kan gezegend worden om de Geest *altijd* bij zich te hebben, zoals er elke sabbatdag bij onze deelname aan het avondmaal beloofd wordt. Het hangt van ons af — van hoe wij handelen, wat wij doen, en ja, zelfs van wat wij zeggen. Ik hoop dat we onze woorden niet gebruiken om te vloeken of te roddelen, maar om te laten zien dat we volgelingen zijn van de Heiland, Jezus Christus. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), p. 21.
2. L. Tom Perry, 'De traditie van een evenwichtig, rechtschapen leven', *Liahona*, augustus 2011, p. 33.
3. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 20.

WERK DIENSTBEToon EN GEESTELIJKE ZELFREDZAAMHEID

**Ouderling
Per G. Malm**
van de Zeventig

De zegeningen van hard werk en dienstbetoon gaan verder dan alleen stoffelijke hulp.

Metselen op mijn zestiende

Het is van cruciaal belang om in je jeugd hard te leren werken. Hard lichamelijk werk hoort bij het leven. Ik leerde die les al jong toen ik een oproep kreeg voor een kerkelijke bouwzending. Ik was nog maar zestien jaar en ik was net klaar met school. Ik werd in de metselaarsgroep ingedeeld. Het was hard werk, maar ik vond het geweldig.

We werden in groepen ingedeeld en reisden uit Zweden, waar we woonden, naar enkele andere nabijgelegen landen. Op elke locatie regelden we een logeerplek bij een lid van de plaatselijke wijk. Ik werd geraakt door de bereidheid van de goede, sterke leden van de kerk die ons welkom heetten in hun huis

en zoveel mogelijk bijdroegen. Zelfs als ze er financieel niet goed voor stonden, wilden ze ons helpen.

De meeste jonge mannen die op die bouwzending werden geroepen, waren ouder, maar ik was zestien. Op mijn negentiende ging ik op een gewone zending. Toen mijn broer en ik onze oproep kregen, zei mijn vader tegen ons: 'Ook al is het een tijdelijke onderbreking van jullie studie, toch wil ik dat mijn zoons al jong leren om in de kerk te dienen. Als je die ervaring opdoet, vormt dat een fundament voor je houding tegenover het leven.' In deze tijd is het belangrijk dat jonge mannen gehoor geven aan de oproep om op zending te gaan.

Toen ik de oproep kreeg om op deze zending te gaan, was ik een beetje zenuwachtig, maar ik aarzelde niet om hem te aanvaarden. Er was mij in mijn jeugd geleerd om 'ja' te zeggen als mij zou worden gevraagd om het werk van de Heer te doen. Dus was ik eerder enthousiast dan zenuwachtig. Ik vond het fijn om kerkgebouwen voor de kerk te bouwen.

Een getuigenis krijgen en zelfredzaam worden

Ik weet dat we het evangelie lief gaan hebben en er een getuigenis van krijgen als we anderen helpen. Toen ik als jongeman van huis was, leerde ik dat ik verantwoordelijkheid moest aanvaarden voor mijn eigen leven moest — niet alleen in stoffelijk maar ook in geestelijk opzicht. Ik leerde ook hoe ik de ingevingen van de Geest kon herkennen en volgen.

Maar die gevoelens en bekwaamheden ontwikkelde ik niet alleen toen ik op een bouwzending was. Mijn getuigenis en verlangen om te dienen waren daarvoor al ontstaan. Vroeger was ik verlegen en had ik zelfs moeite om iets te zeggen omdat ik verlegen was. Maar door in dienstbetoon op te gaan, werd ik langzamerhand sterker — stap voor stap. Ik kreeg de kans om te leren, te dienen en te groeien in mijn roepingen en

opdrachten in de gemeente. Ik was ijverig bezig (zie LV 58:27). Ik leerde dat je in het leven niet eindigt waar je begint. Na het beginpunt volgt een leven vol veranderingen.

Een belofte om ons te helpen

Om zo te veranderen, moeten we altijd bedenken wie we zijn. Wij zijn zoons en dochters van onze hemelse Vader. Sinds onze geboorte hebben we allemaal een belofte gekregen: als we verbonden sluiten en nakomen, en zo goed mogelijk omgaan met onze omstandigheden, talenten en kwaliteiten, keren we eervol naar onze hemelse Vader terug. Dat maakt deel uit van het eeuwige perspectief. We moeten bedenken dat we er niet alleen voor staan. Onze hemelse Vader zal ons de macht en het vermogen geven om onze moeilijkheden onder ogen te zien.

Door wat ik in mijn jonge jaren had meegemaakt, begon ik zelf vertrouwen in de Heer te krijgen. In Leer en Verbonden 121:45 worden we aangemoedigd om ons 'vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk [te laten] worden.' Als je in dienst van de Heer staat, zul je zijn Geest en zijn liefde voelen, en zul je begrijpen dat je niet alleen bent, ook al is dit leven een proeftijd. Als je rechtschapen leeft en anderen helpt, krijg je hulp en kun je meer dan je uit eigen kracht zou kunnen. ■

Ouderling
Jeffrey R. Holland

van het Quorum der
Twaalf Apostelen
*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn bij-
zondere getuigen van
Jezus Christus.*

Waarom is het belangrijk om **NIET JALOERS** te zijn?

We doen niet mee aan een wedstrijd wie het meeste geld of de meeste talenten heeft, wie het mooiste is, en ook niet wie het meest gezegend is.

De wedstrijd waaraan we wél meedoen, is de wedstrijd tegen zonde.

Je wordt *geen* beter mens van begeren, mokken of anderen afkraken.

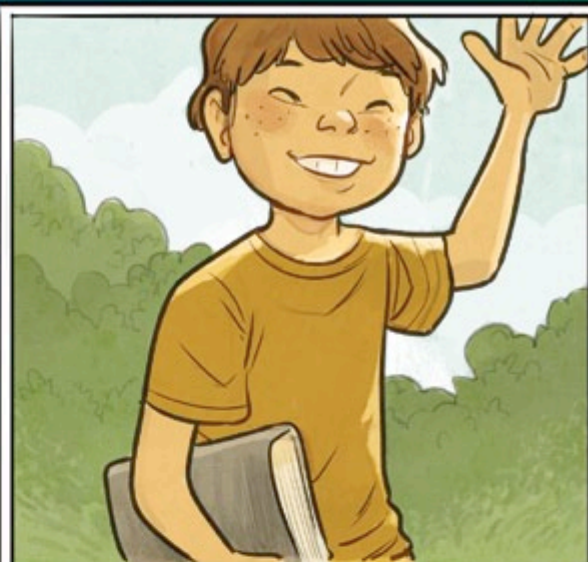
Wees aardig, en wees dankbaar dat God goed is. Zo leid je een gelukkig leven.

Tekstenkaarten

De Schriften helpen ons om in moeilijke tijden gelukkig te zijn. Knip deze kaarten uit en doe ze in je Schriften. Je kunt ook je eigen lievelingsteksten op de kaarten schrijven!

Als ik bang ben ...

Als ik blij ben ...

Als ik eenzaam ben ...

Als ik moed nodig heb ...

KAN IK LEZEN IN ...

- Psalmen 118:24

- Johannes 13:17

- Alma 26:35

- _____

KAN IK LEZEN IN ...

- Jozua 1:9

- 2 Koningen 6:14–17

- Leer en Verbonden 50:41–43

- _____

KAN IK LEZEN IN ...

- Daniël 6

- 1 Nephi 3:7

- Alma 56:44–48

- _____

KAN IK LEZEN IN ...

- Jesaja 41:10

- 3 Nephi 17:18–25

- Leer en Verbonden 84:88

- _____

Loslopende alpaca's!

Die laatste alpaca verroerde geen vin. Wat moest ik toch doen?

Romney P. (12), Californië, VS

'Zeg mij toch, Heer, in antwoord op mijn vraag: Wat wilt U dat ik zeg en doe vandaag?' ('Zeg mij toch, Heer', Kinderliedjes, p. 75.)

Afgelopen zomer werkte ik voor mijn buurvrouw. Ze heeft naast haar walnoten-boomgaard een grote boerderij met alpaca's. Alpaca's lijken op lama's, maar dan kleiner.

Mijn werk bestond uit dagelijks hun stal schoonmaken. Ik vond het

werk wel leuk, ook al was het niet makkelijk.

Op een hete zomerdag verscheen ik toen mijn buurvrouw weg was. Maar dat was geen probleem. Ze had me al verteld dat ik de stallen op elk gewenst moment mocht schoonmaken, zelfs als ze weg was.

Toen ik aan het schoonmaken was, stootte een van de alpaca's de poort om. Alle veertien alpaca's ontsnapten binnen een paar

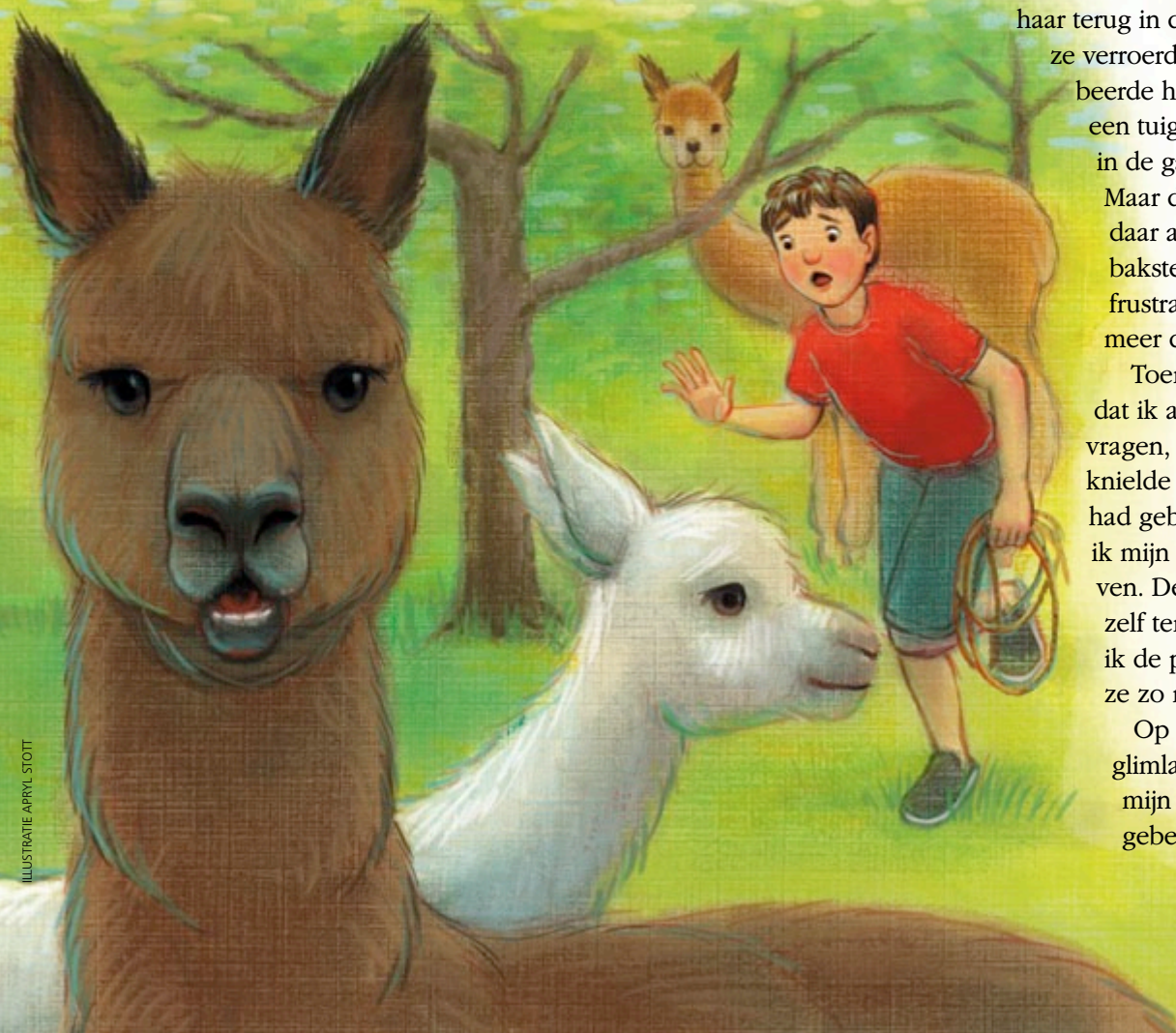
seconden en liepen de tuin en de boomgaard in! Ik kon het niet geloven! Ik was helemaal van slag. Hoe kon ik ze ooit zelf bij elkaar halen?

Ik begon ze zo snel mogelijk één voor één bij elkaar te drijven. Een kwartier later klopte mijn hart pijlsnel van al het rennen, maar tenslotte ging de laatste terug de stal in. Pfoei!

Toen ik me omdraaide, zag ik tien meter verderop een zwangere alpaca bij een fruitboom liggen. Oei. Nog eentje te gaan. Ik probeerde haar terug in de stal te jagen, maar ze verroerde geen vin. Ik probeerde haar te trekken met een tuigje en een touw die ik in de garage had gevonden. Maar dat lukte niet. Ze lag daar als een grote stapel bakstenen. Ik zuchtte van frustratie. Wat kon ik nog meer doen?

Toen herinnerde ik me dat ik altijd om hulp kan vragen, waar ik ook ben. Ik knielde neer en bad. Toen ik had gebeden en opkeek, kon ik mijn ogen bijna niet geloven. De alpaca liep uit zichzelf terug naar de stal. Toen ik de poort opendeed, liep ze zo naar binnen.

Op de fiets naar huis glimlachte ik. Ik wist dat mijn hemelse Vader mijn gebed had verhoord. ■

*Kom mee! Dan kijken we
naar een belangrijke plek in
de geschiedenis van de kerk!*

Nauvoo VERKENNEN

Jennifer Maddy

Het stof trekt er langzaam op als je op straat loopt. Je ziet de weerkaatsing van het zonlicht op de rivier de Mississippi. Dan hoor je hoefgetrappel van een paard en wagen. Ben je soms teruggegaan in de tijd? Nee. Je staat op Parley Street in Nauvoo (Illinois, VS).

In 1839 vestigden de profeet Joseph Smith en leden uit de begintijd van de kerk Nauvoo. Ze bouwden een mooie stad en een tempel. Daar woonden zij tot halverwege de jaren 1840 en reisden toen naar het westen.

*De heiligen
maakten zelfs
hun eigen ver-
sierde knopen.*

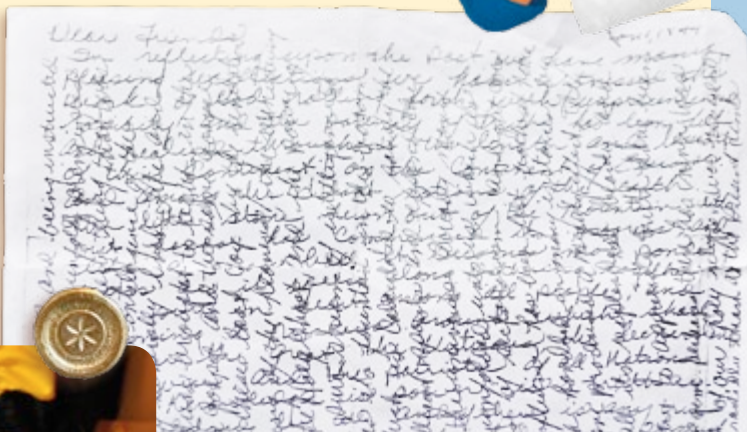
*Het woord Nauvoo komt uit
het Hebreeuws en betekent
'mooie plaats'. In Nauvoo
waren er prachtige tuinen,
stenen gebouwen en groene
velden.*

Veel oude gebouwen in Nauvoo zijn gerestaureerd. Zendingen gekleed in de stijl van de jaren 1840 vertellen bezoekers over de heiligen uit de begintijd van de kerk. Bij bakkerij Scovil kun je een gemberkoekje proeven en in de laarzenwinkel kun je zien hoe schoenen worden gemaakt.

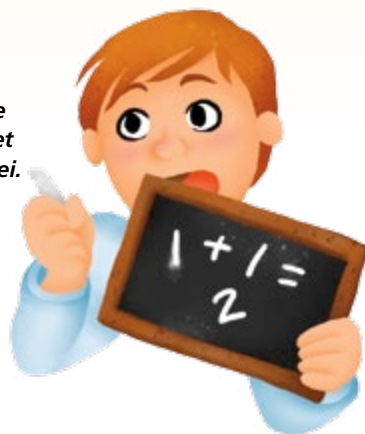
Papier en postzegels waren duur, dus schreven mensen kruiselingen op hun brieven. Dan schreven ze in de ene richting, draaiden het papier een kwartslag en schreven er kruiselingen doorheen. Probeer het maar eens uit en kijk dan of je je eigen tekst kunt lezen!

Er waren drie mensen nodig om touw te maken zoals de pioniers dat deden!

Op school schreven de kinderen met krijt op een lei.

Kaarsen werden gemaakt door een koord om een kei heen te binden en het herhaaldelijk in dierenvet te dompelen.

Met het licht van deze lantaarn kon je leuke patronen op de muur en het plafond schijnen.

De Nauvootempel staat op een heuvel, met uitzicht op de stad en de rivier. Lees meer over de tempel in de uitgave van volgende maand!

Mijn hemelse Vader hoort en beantwoordt mijn gebeden

Heb je ooit een probleem gehad waar je je erge zorgen over maakte? Alma en zijn zendingscollega's in elk geval wel. Ze hadden geprobeerd om het volk van de Zoramieten over Jezus Christus te leren, maar de Zoramieten geloofden hen niet. De Zoramieten dachten dat ze beter waren dan andere mensen. Als ze in de kerk baden, gingen ze op een hoge toren staan, de Ramë-umptom, en zeiden ze telkens precies hetzelfde gebed op.

Alma bad om hulp. Hij vertelde zijn hemelse Vader hoe verdrietig hij was dat de Zoramieten zo

hoogmoedig en ongelovig waren. Hij vroeg zijn hemelse Vader om troost voor zichzelf en zijn collega's, en om kracht als het zendingswerk moeilijk zou worden.

Hemelse Vader verhoorde Alma's gebed. Hij troostte Alma en zijn collega's en gaf hun een gevoel van kracht. (Zie Alma 31.)

Onze hemelse Vader hoort onze gebeden altijd en verhoort ze op verschillende manieren. Zijn antwoorden komen misschien niet meteen of hoe wij ze verwachten, maar Hij geeft altijd antwoord omdat Hij van ons houdt. ■

BESPREKING

Welke andere verhalen uit de Schriften ken je waarin mensen antwoord op hun gebed kregen? Je kunt een van die verhalen met je familie lezen en een paar manieren bespreken waarop onze hemelse Vader onze gebeden verhoort.

Hoe heeft je hemelse Vader jouw gebeden verhoord en hoe herkende je zijn antwoord? Welke problemen heb je nu waar je over kunt bidden?

LIEDJE EN SCHRIFTTEKST

- 'Gebed van een kind', *Kinderliedjes*, p. 6
- Leer en Verbonden 112:10

GEBEDEN IN DE SCHRIFTEN

Hieronder staan enkele voorbeelden van mensen uit de Schriften die om hulp met verschillende problemen baden en antwoord kregen. Zoek in de kolommen de vakjes op die bij elkaar horen. Als je hulp nodig hebt, zoek dan de Schriftteksten op die naast de plaatjes staan.

WIE ER BAD

WAAROM HIJ OF ZIJ BAD

WAT ER GEBEURDE

Koningin Ester
(Ester 4–7)

Ze waren bang dat hun taal veranderd zou worden, waardoor ze elkaar niet zouden kunnen begrijpen.

Hemelse Vader vertelde hoe hij gereedschap moest maken en een schip moest bouwen.

Nephi
(1 Nephi 17:7–17;
18:1–4)

Hij wilde weten van welke kerk hij lid moest worden.

De koning liet haar in leven, en zij haalde hem over om haar volk te redden.

Joseph Smith
(Geschiedenis
van Joseph Smith
1:10–19)

Ze moest de koning overhalen om haar volk tegen uitroeiing te beschermen, maar ze kon gedood worden als ze zonder uitnodiging naar hem toe zou gaan.

De Heer was hen genadig en veranderde hun taal niet.

De broer van Jared, en zijn familie
(Ether 1:33–37)

Hij moest een schip bouwen om zijn familie naar een nieuw land te brengen, maar hij wist niet hoe hij die moest bouwen en had het benodigde gereedschap niet.

Hemelse Vader en Jezus Christus verschenen en zeiden dat hij zich bij geen enkele kerk moest aansluiten.

Hoi!

Ik ben Will uit Taiwan

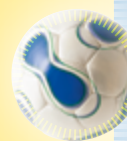
Heb je favoriete gezinsactiviteiten? Will en zijn broer, Allen, ontdekken 's zaterdags met hun familie graag nieuwe plekjes op het eiland Taiwan, waar ze wonen.

Uit een interview met Amie Jane Leavitt

Voordat we naar bed gaan, lezen we met het hele gezin in de Schriften. Allen vindt het verhaal van Mozes en de koperen slang erg leuk. Mijn lievelingsverhaal is als de Heer Lehi waarschuwt dat hij Jeruzalem moet verlaten en tegen Nephi zegt dat hij een schip moet bouwen om naar het beloofde land te gaan.

FOTO'S MET TOESTEMMING VAN WILLS FAMILIE, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN: FOTO'S VAN DRAGEN - ENMAANKORK
ISTOCKPHOTO; FOTO VAN VOETBAL JOHN LUKE; FOTO VAN
TAIPEITEMPEL (TAIWAN) WILLIAM FLOYD HOLDMAN

WAT DOE JE IN JE VRIJE TIJD?

Will: computerspellen spelen, frisbeeën en voetballen.

Allen: boeken lezen, tekenen en met opa wandelen.

WAT IS JE LIEVELINGSKLEUR?

Will: oranje.

Allen: alle kleuren van de regenboog.

WAT IS JE LIEVELINGSDIER?

Will: dinosaurussen.

Allen: orang-oetans en giraffen. Die zie ik in de dierentuin.

EENS EVEN VERKENNEN!

- Taiwan is een tropisch eiland voor de kust van China.
- De meeste mensen wonen in de grote steden en spreken Mandarijnenchinees. Meer dan negentig procent van de bevolking is boedhist of taoïst.
- Er staat een tempel van de kerk in Taiwan, in de hoofdstad, Taipei.

In Taiwan zijn er veel feestdagen en festivals. In september vieren we het maanfestival. Onze hele familie komt op bezoek. Dan eten we lekkere maankoecken. Dat zijn gebakjes gevuld met rode bonen- of lotuszaadsmeersel.

In Taiwan krijgen we vaak de kans om zendingswerk te doen. Ik moest mijn schoolklas iets over eerlijkheid leren. Ik leerde ze het jeugdwerklidje 'Wees eerlijk en trouw'.

Na school lopen mijn broer en ik met opa naar huis. We doen ons huiswerk en hebben avondeten met mama en papa. Mijn lievelingseten is bami met rundvlees en Allen houdt het meeste van nasi. We houden ook allebei van zoetigheid.

ONS PRIKBORD

De kinderen van het jeugdwerk in de wijk Catellón (Spanje) leren bidden, de Schriften lezen en begrijpen, en hun naasten dienen.

Francisco P. (4), uit Chili, loopt graag door de tuin van de Santiagotempel (Chili). Hij leert toespraakjes in het jeugdwerk houden en zegt altijd zijn gebeden op. Hij vindt het ook leuk om met de gezinsavond te helpen.

Giordano V. (5), Peru

Daniel, Dali M. (10), Mexico

Kayque M. (5), uit Brazilië, is een slimme jongen die goed oplet, ook al kan hij niet lopen omdat hij een spastische verlamming heeft. Hij gaat graag naar de kerk. Hij houdt van de lofzangen en zingt tijdens de avondmaalsdienst altijd mee. De eerste lofzang die hij leerde, was 'Ik ben een kind van God'. Kayque is lief, geeft graag complimenten en is zijn familie enorm tot zegen.

Ik wil mijn getuigenis geven. Ik weet dat God leeft en dat Hij onze gebeden hoort en beantwoordt als wij geloof hebben. Ik weet dat Jezus Christus van ons houdt en dat het Boek van Mormon waar is.

Elisa F. (11), Brazilië

Ik wil graag vertellen hoe ik me voelde op mijn doopdag. Toen ik in de doopvont afdaalde, hoorde ik een stem van binnen zeggen: 'Paula, je doet het goede.' Ik was zo blij dat ik werd gedoopt!

Paula G. (9), Argentinië

Ons antwoord

Tatiana Agüero

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'[Hij] zal [...] de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest' (Moroni 10:4).

Ik weet nog dat ik de twee mannen voor het eerst voor de deur van ons huis in Peru zag staan. Ze droegen een wit overhemd en een stropdas. En ze waren heel lang! Ik vond dat ze een lieve glimlach hadden.

'Die zijn vast wel aardig', dacht ik. Mijn ouders vonden dat zeker ook, want kort daarna kwamen de zendelingen vaak langs.

Ik luisterde graag naar de zendelingen en voelde altijd dat ze de waarheid vertelden.

'Wil je niet gedoopt worden, mama?' vroeg ik mijn moeder op een dag.

Ze glimlachte. 'Jawel, maar ik wil me met je vader laten dopen.'

Ik knikte. Ik was negen jaar — oud genoeg om me te laten dopen. Maar ik wilde me ook met mijn vader laten dopen, en ik wist niet zeker of hij geloofde wat de zendelingen zeiden.

'Blijf bidden en dan breekt de tijd gauw aan', zei mama alsof ze mijn gedachten kon lezen.

Ik wist dat de zendelingen mijn vader hadden gevraagd om te doen wat er aan het eind van het Boek

van Mormon staat, namelijk om God met een oprecht hart te vragen of het evangelie waar is. Dus besloot ik op een dag om mijn vader daarmee te helpen. Ik vroeg of we samen konden bidden op de manier waarop de zendelingen dat hadden gevraagd. We gingen naar mijn kamer en knielden neer. Hij vroeg me wie het gebed zou opzeggen.

'Jij alsjeblieft', zei ik.

Mijn vader begon tot zijn hemelse Vader te bidden. Toen hij vroeg of we ons moesten laten dopen, kregen we een gevoel van liefde en vrede. Het was zó sterk dat mijn vader wel een minuut lang niets meer zei. We wisten dat we ons moesten laten dopen.

Ik zal de blik in mijn vaders ogen nooit vergeten die hij na dat gebed had.

'We hebben ons antwoord', fluisterde hij, waarna hij me omhelsde.

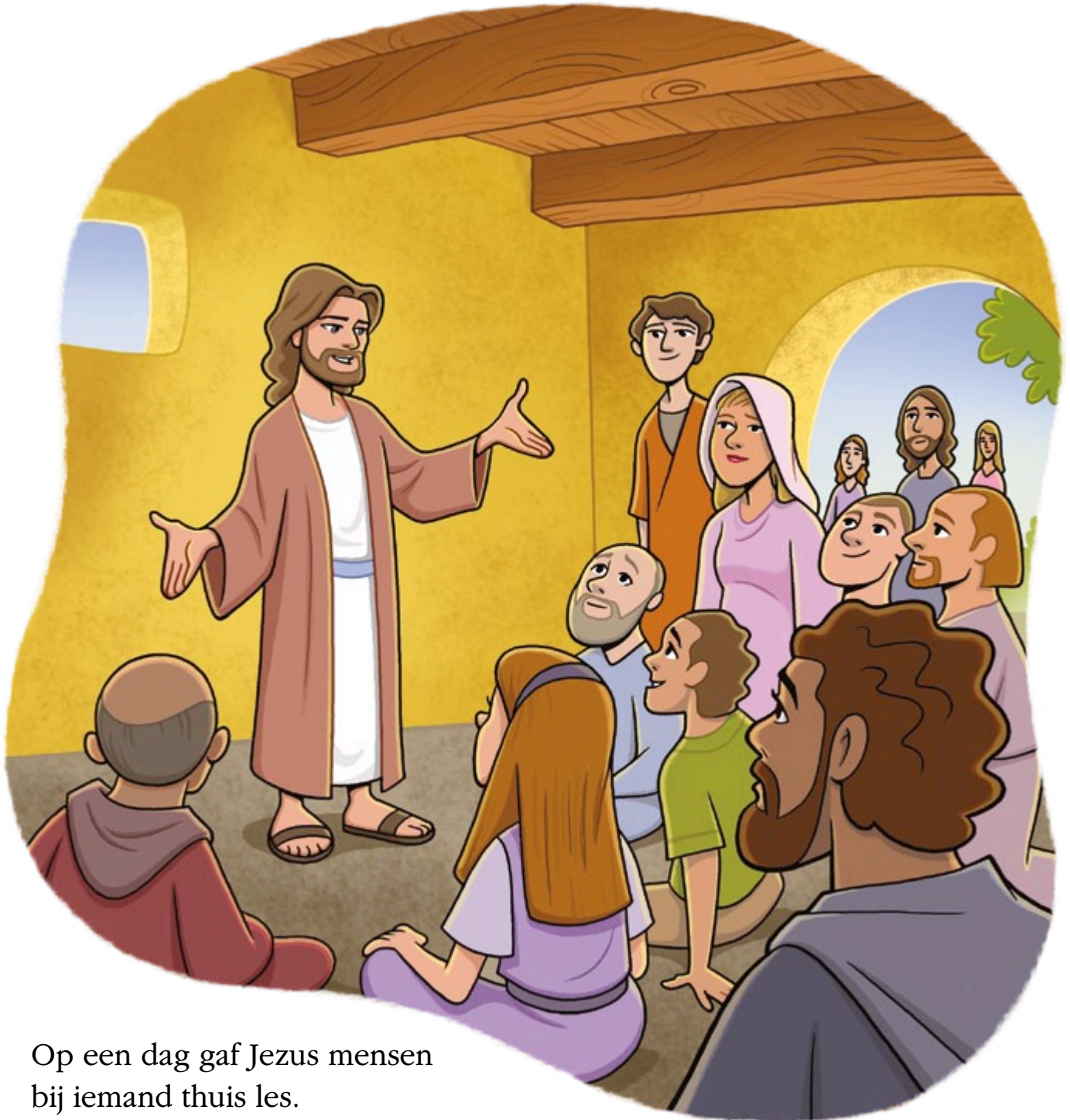
Toen ik mijn hoofd op zijn schouder legde, glimlachte ik. De Heilige Geest heeft het mogelijk voor ons gemaakt om de waarheid te weten (zie Moroni 10:5). ■

Door een eenvoudig gebed is mijn familie voor eeuwig veranderd.

Jezus geneest een zieke man

Margo Mae
Uit Lucas 5:17-25

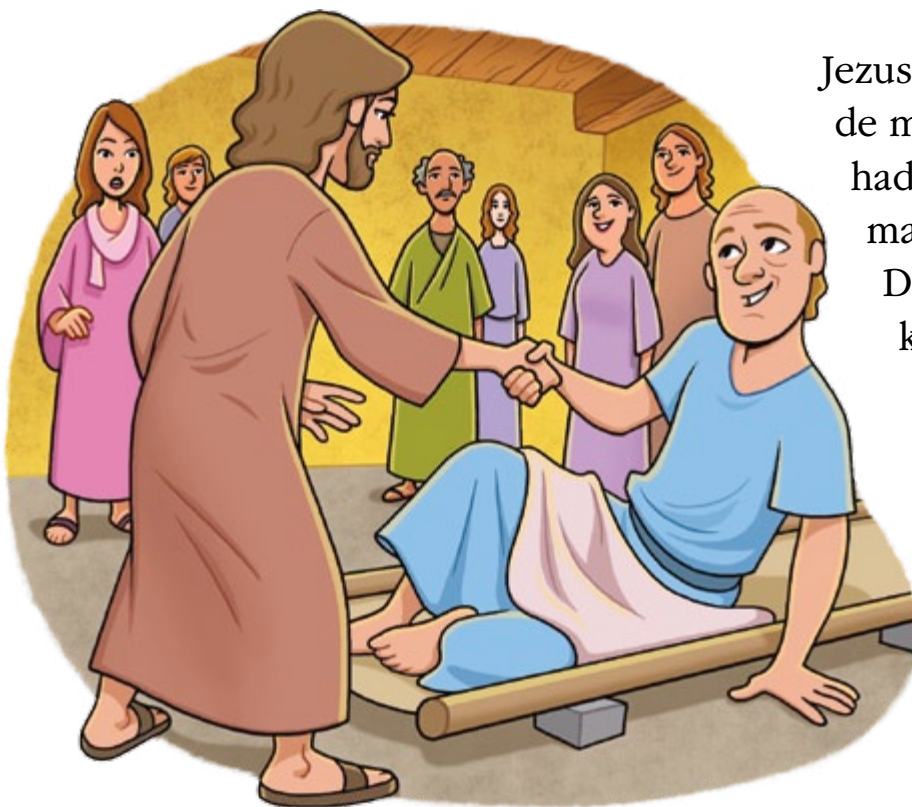

Op een dag gaf Jezus mensen
bij iemand thuis les.

Buiten stond er een man die niet kon lopen. Zijn vrienden hadden hem naar het huis gedragen zodat Jezus hem kon genezen. Maar het huis was zó vol dat zijn vrienden hem niet naar binnen konden dragen.

De vrienden van de man tilden hem op het dak van het huis. Toen maakten ze een gat in het dak. Ze lieten het bed met de man in het huis zakken zodat Jezus hem zag.

Jezus zag hoeveel geloof de man en zijn vrienden hadden. Hij zei tegen de man: 'Sta op en wandel.' De man stond op. Hij kon weer lopen! Hij pakte zijn bed op en ging blij naar huis.

Die dag toonde Jezus Christus zijn grote macht door de man te genezen. Hij wilde dat de mensen wisten dat Hij de macht had om veel wonderen te verrichten. ■

We hoeven
**GEEN
ONBEKENDE**
zeeën te bevaren.
Onze liefhebbende
hemelse Vader heeft
ons een volmaakte
kaart gegeven, namelijk
GEHOORZAAMHEID.

President Thomas S. Monson

GENADE VOOR DE MOEDEREEND EN MIJ

Rosie Kaufman

Op een lentemiddag pakte ik mijn auto in om mijn vijf jonge kinderen van en naar lessen en trainingen te brengen. Toen ik voetbalschoenen en danstassen aan het inladen was, zag ik een moedereend die met haar kuikens op de stoep van onze buitenwijk wandelde.

Ik zag haar de weg oversteken. Jammer genoeg liep ze over een rooster van het riool heen. Toen ze er overheen liep, volgden haar kuikens haar. Vier van haar kuikens gleden hulpeloos tussen de spijlen van het rooster door.

Toen de moeder de andere kant bereikt had, beseftte ze dat ze enkele van haar kuikens miste omdat ze hen zachtjes hoorde piepen. Ze was zich totaal niet bewust van haar vergissing, dus liep ze weer over het rooster heen, op zoek naar haar vermiste kuikens, waardoor ze er nog twee kwijtraakte. Geschrokken en ontzet door haar slechte inschatting ging ik naar het rooster om te zien of ik het op kon tillen. Hoewel ik zo hard tilde als ik kon, kreeg ik het nauwelijks omhoog, en ik was al te laat om een van mijn kinderen op te halen.

Ik vond dat ik de situatie later maar moest oplossen, als ik niet zo'n haast had. Ik stapte in de auto en mopperde zelfingenomen: 'Ze verdient het niet om moeder te zijn.'

De volgende anderhalf uur maakte ik herhaaldelijk veel opvoedkundige fouten. Het waren het soort fouten waar ik vaak vergeving voor heb gevraagd, zowel aan mijn kinderen als aan mijn Vader in de hemel. Telkens

Net als de moedereend heb ik tekortkomingen. En daar helpt de Heiland me dan mee.

opnieuw besluit ik om het beter te doen en niet weer aan die zwakheden toe te geven. Toen ik tegen een van mijn kinderen uitviel voor het pesten van een ander, weerklonken mijn eigen woorden hard in mijn oren: 'Ze verdient het niet om moeder te zijn.'

Plotseling werd ik overweldigd met medelijden voor die moedereend. Ze probeerde de weg in de wereld te vinden met de instincten die ze had gekregen, net als ik. Maar soms waren die instincten eenvoudigweg niet genoeg en leden onze kinderen eraan.

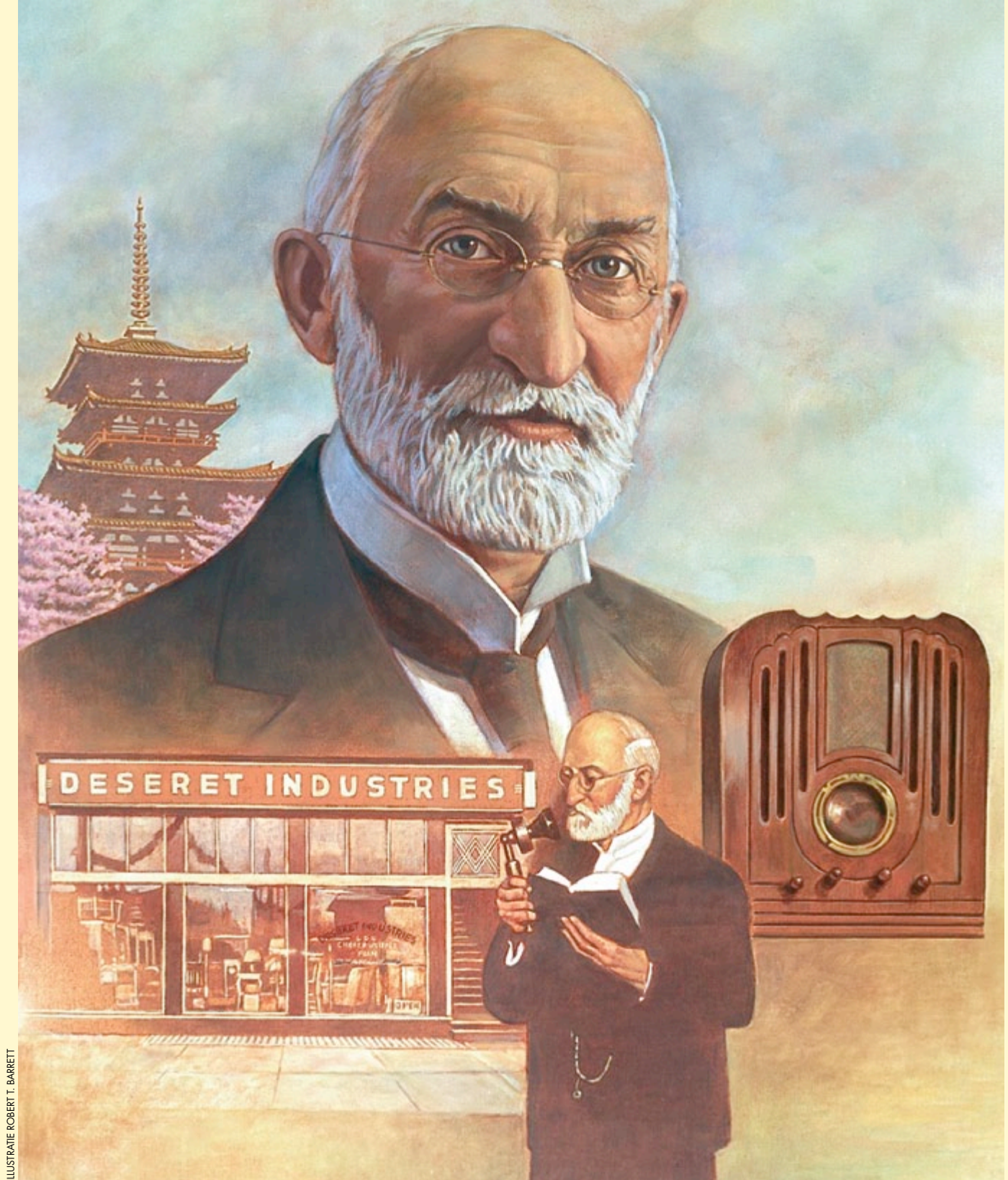
Ik besloot om op de een of andere manier het rooster op te tillen en de kuikens eruit te halen. Toen ik de hoek van de straat omreed, zag ik een groepje mensen. Mijn buur had het rooster opgetild, was in de rioolbuis afgedaald, en bracht nu de kuikens voorzichtig in veiligheid. De bange, kleine vogeltjes fladderden rond om hun moeder te vinden, die zenuwachtig door nabijgelegen struikgewas aan het ijsberen was. Ze had niet om hulp gevraagd, maar mijn buur was haar te hulp geschoten toen haar eigen bescherming gewoon niet genoeg was. Ik werd door emoties overmand door de gedachte dat de Heiland hetzelfde voor mij en mijn kinderen doet.

Soms hebben wij tekortkomingen, zelfs als we de beste bedoelingen hebben en ons best doen. Maar de 'genade [van de Heiland] is genoeg voor alle mensen die zich voor [zijn] aangezicht verootmoedigen' (Ether 12:27). Ik vind troost in de kennis dat mijn tekortkomingen mijn kinderen niet te gronde zullen richten, en dat ze liefde, gemoedsrust, begrip en genade van de Heiland ontvangen. Hij geeft mij 'rust in mijn strijden'¹ en wil dat mijn gezin en ik succes hebben. Onze tekortkomingen zullen niet de overhand krijgen als we ons verootmoedigen en pal staan met de Heer aan onze zij. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOOT

1. 'Waar is een toevluchtsoord?' Lofzang, 88.

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

HEBER J. GRANT

Heber J. Grant stichtte en presideerde het eerste zendingsgebied in **Japan**. Hij was kerkpresident toen de kerk toespraken over de **radio** begon uit te zenden. Toen de leden hulp nodig hadden tijdens de grote economische crisis, richtte president Grant het welzijnsprogramma van de kerk op, waaronder **Deseret Industries**. Die organisatie verzamelt en verkoopt of doneert nog steeds artikelen aan mensen die het financieel moeilijk hebben.

*‘W*e moeten beseffen dat de Heer op zijn eigen tijd en wijze tot ons spreekt door de Geest’, schrijft ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Veel mensen begrijpen dit beginsel niet. Ze denken dat ze de Heer kunnen vragen wanneer zij er klaar voor zijn en het hen uitkomt en dat Hij dan onmiddellijk zal reageren op de manier die zij voor-schrijven. Zo gaat het niet met openbaring.’ Om meer te lezen over de manier waarop we openbaring krijgen, gaat u naar ‘Op zijn eigen tijd en wijze’, p. 24.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

